

Članovi Kardinalskog zbora 2013. godine

Santos Abril y Castello (77), nadsvećenik papinske Bazilike svete Marije Velike, Španjolska

Doktorirao na papinskom sveučilištu Gregoriana. Godine 1967. ulazi u diplomatasku službu Svete Stolice. Bio je i tajnik nuncijatura u Pakistanu i Turskoj. Godine 1985. postaje nadbiskup Tamade te apostolski nuncij u Boliviji. Godine 1996. postaje nuncij u tadašnjoj Jugoslaviji, a služio je i u Argentini, Sloveniji, BiH i Makedoniji. U siječnju 2011. godine postaje zamjenik kamerlenga Rimske crkve. Član je Kongregacije za kauze svetaca, Kongregacije za evangelizaciju naroda i Kongregacije za biskupe.

Geraldo Majella Agnelo (79), nadbiskup emeritus Sao Salavadora da Bahia, Brazil

Doktorirao liturgiju 1957. godine. Ima profesorskog iskustva na teološkim fakultetima i institutima. Godine 1978. imenovan je biskupom Toleda, a 1982. postaje nadbiskup Londrine. Bio je predsjednik Brazilske biskupske liturgijske komisije. Godine 1991. imenovan je tajnikom Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente. Od 1999. je nadbiskup Sao Salavadora da Bahia, a 2003. do 2007. obnaša funkciju predsjednika Brazilske biskupske konferencije.

George Alencherry (67), nadbiskup Ernakulam-Angamalhy, Indija

Prvostupnik ekonomije i magistar teologije i filozofije. Kasnije doktorirao biblijsku teologiju na Sorbonni, Pariz. Papa Ivan Pavao II. ga 1996. godine imenovao prvim biskupom biskupije Thuckalay. Član Kongregacije za nauk vjere i Kongregacije za Istočne crkve i Kongregacije za kler.

Angelo Amato (74), prefekt Kongregacije za kauze svetaca, Italija

Salezijanac, bio profesor dogmatike na Papinskom salezijanskom sveučilištu i 12 godina dekan Teološkog fakulteta. Bio je i tajnik Kongregacije za nauk vjere, a danas je član. Papa ga 2008. imenuje prefektom Kongregacije za kauze svetaca. Član je i Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente.

Carlos Amigo Vallejo (78), nadbiskup emeritus Seville, Španjolska

Godine 1973. postaje nadbiskup Tangiersa u Maroku. Bio je član delegacije Svete Stolice pri razvijanju dijaloga između muslimana i kršćana u Tripoliju 1976. godine. Mnogo je puta bio medijator prilikom nesuglasica među narodima te se zalagao za bolje odnose između kršćana, muslimana i židova. Nadbiskup Seville postaje 1982. godine, a nadbiskup emeritus 2009. godine. Imenovan kardinalom 2003. godine.

Ennio Antonelli (76), predsjednik emeritus Papinskog vijeća za obitelj, Italija

Doktorirao klasične studije na Sveučilištu Perugia. Godine 1988. postaje nadbiskup Perugie, a 1995. godine podnosi ostavku jer dobiva funkciju generalnog tajnika Talijanske biskupske konferencije gdje obnaša mnoge dužnosti. Godine 2001. nasljeđuje kardinala Silvana Piovanellija na mjestu nadbiskupa Florence, a 2008. postaje predsjednik Papinskog vijeća za obitelj. Kardinalom postaje 2003. godine. Član je Kongregacije za kauze svetaca te papinskih vijeća za laike, za dušobrižništvo selilaca i putnika i za društvena obavijesna sredstva.

Raymundo Damasceno Assis (76), nadbiskup Aparecide, Brazil

Obnašao funkcije glavnog tajnika Latinskoameričke biskupske konferencije i Brazilske biskupske konferencije. Nadbiskupom Aparecide postaje 2004. godine, a papa Benedikt XVI. ga 2010. imenuje kardinalom. Član je Papinskog vijeća za društvena obavijesna sredstva i Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

João Braz de Aviz (65), prefekt Kongregacije za ustanove posvećenog života i institute apostolskog života, Brazil

Doktorirao dogmatiku na Papinskom sveučilištu Lateran. Godine 1998. postaje nadbiskup Maringe, a 2004. nadbiskup Brasilie. Prefekt Kongregacije za ustanove posvećenog života i institute apostolskog života postaje 2011. godine, a papa Benedikt XVI. ga 2012. imenuje kardinalom. Član je Kongregacije za kler i Kongregacije za katolički odgoj.

Audrys Juozas Bačkis (76), nadbiskup Vilniusa, Litva

Doktorirao kanonsko pravo na Papinskom sveučilištu Lateran. Godine 1964. ulazi u diplomaciju Svete Stolice i obnaša dužnosti na Filipinima, Kostarici, Turskoj, Nigeriji. U 1988. imenovan je apostolskim nuncijem u Nizozemskoj, a 1991. postaje nadbiskup Vilniusa. Funkciju predsjednika Litvanske biskupske konferencije obnaša u dva navrata: od 1993. do 1999. i od 2002. do 2005. godine. Kardinal postaje 2001. godine. Član je Kongregacije za katolički odgoj, Papinskog vijeća za društvena obavijesna sredstva, Papinske komisije za kulturnu baštinu Crkve.

Angelo Bagnasco (69), nadbiskup Genove, predsjednik Talijanske biskupske konferencije, Italija

Ima sveučilišnog iskustva (predavao filozofiju, metafiziku...). Godine 1998. postaje biskup Pesare, a 2003. postaje nadbiskup Vojnog ordinarijata Italije. Naslijeđuje Bertonea na mjestu nadbiskupa Genove 2006. godine, a 2007. godine postaje predsjednik Talijanske biskupske konferencije. Član je Kongregacije za Istočnu crkvu, Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente i Kongregacije za biskupe.

Philippe Barbarin (62), nadbiskup Lyona, Francuska

Diplomirao filozofiju i teologiju. Ima fakultetskog i pastoralnog iskustva. Godine 1998. postaje nadbiskup Fianarantsoa na Madagaskaru, a nadbiskup Lyona postaje 2002. Kancelar je Katoličkog sveučilišta u Lyonu. Papa Ivan Pavao II. ga 2003. imenuje kardinalom. Član je Kongregacije za bogoštovlje i sakramente i Kongregacije za institute posvećenog života i družbe apostolskog života.

Jorge Mario Bergoglio (76), nadbiskup Buenos Airesa, Argentina

Isusovac, doktorirao u Njemačkoj. Ima sveučilišnog iskustva (rektor filozofsko-teološkog fakulteta u San Miguelu). Biskupom postaje 1992., a 1997. imenovan je koadjutorom nadbiskupom Buenos Airesa. Bio je predsjednik Argentinske biskupske konferencije od 2005. do 2011. Imenovan kardinalom 2001. godine. Član je Kongregacije za bogoslužje i sakramente, Kongregacije za kler, Kongregacije za institute posvećenog života i družbe apostolskog života, Papinskog vijeća za obitelj i Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

Giuseppe Bertello (70), predsjednik Governorate Države Vatikanskog Grada i predsjednik papinske komisije za Državu Vatikanskog Grada, Italija

Zaređen je za svećenika 29. lipnja 1966.. Diplomirao je pastoralnu teologiju i doktorirao kanonsko pravo. Ušao je u diplomatsku službu Svete Stolice 1971., a službu je obnašao u Sudanu, Turskoj, Venezueli i pri misiji Svete Stolice u Ujedinjenim narodima u Genovi. 17. listopada 1987. proglašen je nadbiskupom Urbisaglia i pronuncijem u Gani, Togu i Beninu. Zaređen je za biskupa 28. studenog 1987. 12. siječnja 1991. postaje apostolski nuncij u Ruandi u veoma delikatnom trenutku civilnog rata. U ožujku 1995. imenovan je trajnim promatračem Svete Stolice u Ujedinjenim narodima u Ženevi, a 9. kolovoza 1997. u Svjetskoj trgovinskoj organizaciji. 27. prosinca 2000. imenovan je apostolskim nuncijem u Meksiku. 11. siječnja 2007. imenovan je apostolskim nuncijem u Italiji i Republici San Marino. Papa Benedikt XVI. uvrstio ga je u zbor kardinala Svete Rimske Crkve na konzistoriju 18. veljače 2012. Član je Kongregacije za biskupe i za evangelizaciju naroda i Papinskog vijeća za pravdu i mir.

Tarcisio Bertone SDB, (78), državni tajnik, komornik Svete Rimske Crkve, nadbiskup emeritus Genove, Italija

Zaređen je za svećenika 1. srpnja 1960. Diplomirao je teologiju na temu tolerancije i vjerske slobode, a doktorirao kanonsko pravo. Bio je profesor posebne moralne teologije na Papinskom salezijanskom sveučilištu 1967. godine, profesor kanonskog prava 1976. – 1991. i dekan fakulteta za kanonsko pravo od 1979. do 1985., vicerektor od 1987. do 1989. i rektor od 1989. do 1991. godine. Od 1980. radio je kao savjetnik na nekoliko sudišta Rimske kurije, posebno s Kongregacijom za nauk vjere. 1. kolovoza 1991. zaređen je za nadbiskupa Vercellia. 13. lipnja 1995. imenovan je tajnikom Kongregacije za nauk vjere te je posebnu brigu vodio oko objavljivanja trećeg dijela fatimske tajne. 10. prosinca 2002. imenovan je nadbiskupom Genove. 15. rujna 2006. imenovan je državnim tajnikom. 4. travnja 2007. imenovan je komornikom Svete Rimske Crkve. U zbor kardinala uvrstio ga je papa Ivan Pavao II. na konzistoriju 21. listopada 2003. Član je Kongregacije za nauk vjere, kler, Bogoštovlje i sakramente, Istočnu crkvu, za biskupe i evangelizaciju naroda. Predsjednik je Zavoda za religijska djela.

Giuseppe Betori (66), nadbiskup Firenze, Italija

Zaređen za svećenika 26. rujna 1970. Diplomirao je teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana, a doktorirao Sveto Pismo na Papinskom biblijskom institutu. Vršio je razne službe u biskupiji Foligno uključujući biskupijskog savjetnika u Katoličkoj akciji i generalnog tajnika biskupijske Sinode. Bio je i direktor Nacionalnog katehetskog ureda. Posebno je pažnju usmjeravao kako bi katehetske tekstove prilagodio mladima i odraslima. Radio je na talijanskom prijevodu Katekizma Katoličke Crkve. Organizirao je ekleziološku konferenciju u Palermu 1995. i Veroni 2006. 5. travnja 2001. imenovan je naslovnim biskupom Falerone i generalnim tajnikom Talijanske biskupske konferencije. Zaređen je za biskupa 6. svibnja 2001. 8. rujna 2008. imenovan je nadbiskupom Firenze, a na mjesto nadbiskupa postavljen je 26. listopada 2008. Napustio je službu generalnog tajnika Talijanske biskupske konferencije 25. rujna 2008. 10. veljače 2009. izabran je za predsjednika Biskupske konferencije Toskane. Papa Benedikt XVI. uvrstio ga je u zbor kardinala Svete Rimske Crkve na konzistoriju 18. veljače 2012. Član je Kongregacije za katolički odgoj i Papinskog vijeća za kulturu.

Josip Bozanić (63), nadbiskup zagrebački, Hrvatska

Roditelji su mu živjeli u Vrbniku na otoku Krku, gdje je rastao i završio osnovnu školu. Kao svećenički kandidat Krčke biskupije završio je klasičnu gimnaziju u Biskupskom sjemeništu u Pazinu gdje je maturirao 1968. godine. Studij filozofije i teologije započeo je u Rijeci, a nastavio u Zagrebu, gdje je diplomirao na Katoličkom bogoslovnom fakultetu 1975. godine. Za svećenika Krčke biskupije zaređen je 29. lipnja 1975. godine u Krku. Prvu svećeničku službu vršio je kao biskupski tajnik krčkoga biskupa dr. Karmela Zazinovića. Od 1976. do 1978. vršio je službu kapelana u Malom Lošinj i upravitelja župe Ćunski, a potom upravitelja župe Veli Lošinj. Od 1978. godine ponovo je u službi biskupskoga tajnika u Krku. Istodobno je upisao poslijediplomski studij na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu, gdje je u jesen 1979. postigao akademski stupanj magistra teologije u dogmatskoj specijalizaciji.

Krčki biskup ga je potom poslao u Rim, gdje je kao pitomac Papinskoga hrvatskog zavoda svetog Jeronima nastavio studij teologije na Papinskom sveučilištu Gregorijana, a na Papinskom lateranskom sveučilištu studij crkvenoga prava. Ondje je postigao akademski stupanj licencijata iz kanonskoga prava.

Po povratku iz Rima imenovan je kancelarom Biskupskoga ordinarijata u Krku (1986. – 1987.) i generalnim vikarom Krčke biskupije (1987. – 1989.). Od godine 1988. do 1997. bio je predavač dogmatske teologije i kanonskoga prava na Teologiji u Rijeci.

Sveti otac Ivan Pavao II. imenovao ga je 10. svibnja 1989. godine biskupom koadjutorom krčkim. Za biskupa je zaređen 25. lipnja 1989. u krčkoj katedrali. Glavni zaređitelj bio je zagrebački nadbiskup kardinal Franjo Kuharić, a suzaređitelji bili su mons. Josip Pavlišić, nadbiskup metropolit riječko-senjski i mons. Karmelo Zazinović, biskup krčki. Iste godine 14. studenoga postao je dijecezanskim biskupom krčkim.

U Biskupskoj konferenciji Jugoslavije, a potom u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji, vršio je službu predsjednika Vijeća za laike, potpredsjednika novoosnovane Komisije »Justitia et pax« te predsjednika Odbora za Veliki jubilej. Bio je član i predsjednik Biskupske komisije za Papinski hrvatski zavod svetog Jeronima u Rimu.

Od konstituiranja Hrvatske biskupske konferencije (1993.) bio je u svim mandatima član Stalnoga vijeća HBK. Godine 1993. izabran je za člana, a potom i predsjednika Komisije HBK za odnose s državom. U tom su razdoblju pripremljeni i potpisani Ugovori između Svete Stolice i Republike Hrvatske. Od 5. lipnja 1996. do 22. studenoga 1996. godine bio je i apostolski administrator Riječko-senjske nadbiskupije.

Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je zagrebačkim nadbiskupom 5. srpnja 1997. godine. Službu zagrebačkoga nadbiskupa i metropolita preuzeo je 4. listopada iste godine u zagrebačkoj katedrali, od dotadašnjega nadbiskupa kardinala Franje Kuharića. Iste je godine izabran za predsjednika HBK. Tu je službu vršio u dva uzastopna mandata do 2007. godine. Kao zagrebački nadbiskup veliki je kancelar Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu te veliki kancelar Hrvatskog katoličkog sveučilišta. Na 36. plenarnom zasjedanju HBK 2008. godine izabran je za predsjednika Komisije HBK za odnose s Europskom unijom, a na 41. plenarnom zasjedanju HBK 2010. godine izabran je za potpredsjednika HBK te ponovno za predsjednika Biskupske komisije HBK za odnose s državom. U travnju 2001. izabran je za prvoga potpredsjednika Vijeća biskupskih konferencija Europe (CCEE), a 2006. je reizabran na istu dužnost. Sudjelovao je na prvoj (1991.) i drugoj (1999.) posebnoj Sinodi biskupa za Europu u Rimu. Na drugoj je izabran za člana Posebnoga vijeća Generalnoga tajništva

Biskupske sinode za Europu. U listopadu 2008. godine sudjelovao je u radu 12. opće skupštine Sinode biskupa u Rimu na temu: Božja riječ u životu i poslanju Crkve.

Član je Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, Kongregacije za katolički odgoj, Papinskoga vijeća za laike te novoosnovanog Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije, kao i član nekoliko posebnih komisija Svete Stolice. Godine 1998., kao zagrebački nadbiskup i predsjednik HBK, pozdravio je u Zagrebu papu Ivana Pavla II. za njegova drugoga apostolskog pohoda Hrvatskoj, a u Mariji Bistrici, u obredu beatifikacije, zamolio ga je da kardinala Alojzija Stepinca proglasi blaženim. Godine 2003. ponovo je, kao predsjednik HBK, pozdravio papu Ivana Pavla II. za njegova trećega apostolskog pohoda Hrvatskoj, kada je pohodio Rijeku i Trsat, Dubrovnik, Osijek i Đakovo te Zadar.

Papa Ivan Pavao II. uvrstio ga je u Zbor kardinala Svete Rimske Crkve na svečanom Konzistoriju u Rimu, 21. listopada 2003. godine.

Sudjelovao je na više međunarodnih simpozija u domovini i inozemstvu te objavio više stručnih članaka u domaćim i međunarodnim časopisima. Godine 2008. objavljene su njegove knjige: Istina u ljubavi i Blaženi Alojzije Stepinac – baština koja obvezuje, a 2009. godine: Čovjek, Crkva i domovina u otajstvu Uskrsa i Božića.

Najnovija knjiga "Krist vas zove. Poruke mladima" objavljena je 2011. godine i posvećena svim mladima koji su svoje mladenačko oduševljenje iskazali na susretima tijekom pohoda pape Benedikta XVI. Hrvatskoj.

Papa Benedikt XVI. imenovao ga je 29. prosinca 2011. godine članom Papinskog vijeća za sredstva društvenih komunikacija.

Seán Baptist Brady (73), nadbiskup Armagha, Irska

Nakon studija na Sveučilištu Svetog Patrika u Cavanu i Sveučilištu Svetog Patrika u Maynoothu te na Papinskom irskom zavodu u Rimu, zaređen je za svećenika 22. veljače 1964. Nakon postizanja doktorata iz kanonskog prava na Papinskom lateranskom sveučilištu 1967., predavao je na Sveučilištu Svetog Patrika u Cavanu od 1967. do 1980. kada je imenovan vicerektorom Papinskog irskog zavoda u Rimu. 1987. je postao rektor i na toj službi je bio do 1993. kada se vratio u Irsku gdje je postao župnik u Castletari, okrug Cavan.

13. prosinca 1994. imenovan je nadbiskupom koadjutorom Armagha, a zaređen je za biskupa 19. veljače 1995. Naslijedio je kardinala Brandona Deya na mjestu nadbiskupa Armagha 1. listopada 1996., a na to je mjesto postavljen 3. studenog 1996. Trenutno je predsjednik Irske biskupske konferencije. Sudjelovao je na drugom posebnom zasjedanju Sinode biskupa za Europu 1999. i na desetom (2001.) i jedanaestom (2005.) općem zasjedanju Sinode biskupa.

Kardinal Brady je odigrao veoma značajnu ulogu u mirovnom procesu u Sjevernoj Irskoj. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Benedikt XVI. na konzistoriju 24. studenog 2007. Član je Papinskog vijeća za promicanje kršćanskog jedinstva i Papinskog vijeća za kulturnu baštinu Crkve.

Raymond Leo Burke (64), prefekt Vrhovnog suda Apostolske signature, nadbiskup emeritus Saint Louisa, SAD

Pohađao je srednju školu i Sveučilište Svetog Križa u Lacrosseu, Wisconsin. Prije nego što je upisao Američko katoličko sveučilište 1971., studirao je za svećenika na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, a zaređio ga je papa Pavao VI. 29. lipnja 1975., u bazilici Svetoga Petra. Nakon ređenja vratio se u Lacrosse gdje je bio na službi pomoćnog rektora katedrale Svetog Josipa Radnika i predavao religiju u srednjoj školi Aquinas. 1980. vratio se u Rim i postigao doktorat iz kanonskog prava na Papinskom sveučilištu Gregoriana. 1984. je služio kao moderator Kurije i vicekancelar biskupije Lacrosse. 10. prosinca 1994. imenovan je biskupom Lacrossea, a za biskupa je zaređen 6. siječnja 1995. u Bazilici Svetog Petra. 2. prosinca 2003. imenovan je nadbiskupom St. Louisa. 27. lipnja 2008. papa Benedikt XVI. imenovao ga je prefektom Vrhovnog suda Apostolske signature. Papa Benedikt XVI. uvrstio ga je u zbor kardinala Svete Rimske Crkve na konzistoriju 20. studenog 2010.

Član je Državnog tajništva, Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente, Kongregacije za biskupe i Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa.

Carlo Caffara (74), nadbiskup Bologne, Italija

Zaređen je za svećenika 2. srpnja 1961. Doktorat iz kanonskog prava stekao je na Papinskom sveučilištu Gregoriana, a specijalizirao moralnu teologiju na Papinskoj akademiji Alfonsian. Kardinal Caffara počeo je svoju službu kao župni vikar u katedrali u Fidenzi, a bio je i profesor moralne teologije na sveučilištima u Parmi i Fidenzi. Predavao je i medicinsku etiku na Katoličkom sveučilištu Presvetog Srca u Rimu. U kolovozu 1974. papa Pavao VI. imenovao ga je članom međunarodne teološke komisije. U rujnu 1978. sudjelovao je kao predstavnik Svete Stolice na Prvom svjetskom kongresu o ljudskoj sterilnosti i umjetnoj oplodnji održanom u Veneciji.

1980. imenovan je stručnjakom za brak i obitelj na biskupskoj Sinodi, a u siječnju 1981. imenovao ga je osnivačem i predsjednikom Papinskog instituta za studije o braku i obitelji. Bio je savjetnik Kongregacije za nauk vjere pet godina, počevši 1983. Sudjelovao je u istraživanju genetičkog inženjerstva koje je provodilo talijansko Ministarstvo zdravstva. 1988. je osnovao Papinski institut za istraživanje braka i obitelji u Washingtonu, a nakon toga i u Meksiku i u Španjolskoj. Ima počasni doktorat iz kršćanske literature koji mu je dodijelilo Franjevačko sveučilište u Steubenwilleu, Ohio. 8. rujna 1995. imenovan je nadbiskupom Ferrara – Comacchio. 16. prosinca 2003. imenovan je nadbiskupom Bologne. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je na konzistoriju 24. ožujka 2006. papa Benedikt XVI. Član je Kongregacije za evangelizaciju naroda i Vrhovnog suda Apostolske signature, Papinskog vijeća za obitelj i Papinskog vijeća za život.

Domenico Calcagno (70), predsjednik je Uprave za nasljeđe Svete Stolice, Italija

Diplomirao je filozofiju i doktorirao dogmatsku teologiju. Zaređen je za svećenika 25. veljače 1967. 1968. je postao župni vikar u župi Sant' Ambrogio a Uscio i predavao na Sveučilištu u Genovi. U kolovozu 1969. imenovan je rektorom Oratorija svetog Erazma u Genovi – Quinto. Nakon služenja u prezbiterskom vijeću na biskupijskoj i regionalnoj razini, postao je tajnik Talijanske prezbiterske komisije. 1985. imenovan je predsjednikom Biskupijskog instituta za potporu biskupijskog klera u Genovi. 1989. poslan je u Rim kako bi postao ravnatelj Ureda za unutarcrkvenu misionarsku suradnju, a 1992. je počeo predavati teologiju na Papinskom

sveučilištu Urbaniana. 1996. je imenovan predsjednikom Centralnog instituta za potporu klera, a 1999. blagajnikom Talijanske biskupske konferencije.

25. siječnja 2002. imenovan je biskupom Savona – Noli. Za biskupa je zaređen 9. ožujka 2002. Od 7. srpnja 2007. bio je tajnik Uprave za nasljeđe Svete Stolice, a predsjednikom je imenovan 7. srpnja 2011. U zbor kardinala uvrstio ga je papa Benedikt XVI. na konzistoriju 18. veljače 2012. Član je Kongregacije za evangelizaciju naroda, Papinskog vijeća za dušobrižništvo zdravstvenog osoblja, Papinskog vijeća za Državu Papinskog Grada i Kardinalskog vijeća za nadzor Zavoda za religijska djela.

Antonio Llovera Cañizares (67), prefekt je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente, nadbiskup emeritus Toleda, Španjolska

Zaređen je za svećenika 21. lipnja 1970. Doktorirao je teologiju. Započeo je svećeničku službu kao župni vikar i župnik. Bio je tajnik Biskupskog vijeća za nauk vjere i osnivač i prvi predsjednik španjolske udruge za katehezu. 6. ožujka 1992. imenovan je biskupom Avile, a zaređen je 25. travnja. Unutar Španjolske biskupske konferencije bio je član nekoliko odbora te predsjednik Biskupskog vijeća za sjemeništa i Biskupskog vijeća za obrazovanje. Od 1995. je član Kongregacije za nauk vjere te je sudjelovao u prevođenju Katekizma Katoličke Crkve na španjolski jezik.

Bio je jedan od osnivača Katoličkog sveučilišta Svete Terezije od Djeteta Isusa u Avili. Kao biskup promovirao je biskupsku Sinodu 1995. 10. prosinca 1996. imenovan je nadbiskupom Granade. 24. listopada 2002. imenovan je nadbiskupom Toleda i primasom Španjolske. 9. prosinca 2008. imenovan je prefektom Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Benedikt XVI. na konzistoriju 24. ožujka 2006. Član je Kongregacije za nauk vjere, za kauze svetaca, biskupe, evangelizaciju naroda, Papinskog vijeća za Latinsku Ameriku, Papinskog odbora za međunarodne euharistijske kongrese.

Juan Luis Thorne Cipriani (69), nadbiskup Lime i primas Perua, Peru

Profesionalni košarkaš, studirao je industrijsko inženjerstvo na Državnom institutu za inženjerstvo i pridružio se Opusu Dei 1962. Nakon što je radio kao inženjer, zaređen je za prelaturu Opus Dei 21. kolovoza 1977., a doktorat iz teologije postigao je na Sveučilištu Navara. Pastoralnim se radom bavio u Limi i predavao moralnu teologiju na Papinskom fakultetu za teologiju. Kasnije je bio regionalni vikar za Peru i vicekancelar Sveučilišta Piura. 23. svibnja 1988. imenovan je naslovnim biskupom Turuzija i pomoćnim biskupom Ayacuchoa. Zaređen je za biskupa 3. srpnja. Promoviran je u nadbiskupa Ayacuchoa 13. svibnja 1995. Imenovan je nadbiskupom Lime 9. siječnja 1999. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Ivan Pavao II. na konzistoriju 21. veljače 2001. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente, za kauze svetaca, Prefektуре za ekonomske poslove Svete Stolice, Papinske komisije za Latinsku Ameriku i Kardinalskog vijeća za istraživanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice.

Francesco Coccopalmerio (74), predsjednik Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa, Italija

Doktorirao kanonsko pravo na Papinskom sveučilištu Gregoriana i pravo na Sveučilištu u Milanu. Nadbiskup postaje 2007. godine, a iste godine postaje i predsjednik Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa. Autor je mnogih publikacija. Papa Benedikt XVI. ga 2012. godine imenuje kardinalom. Član je Kongregacije za nauk vjere, Kongregacije za kauze svetaca, Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana.

Thomas Christopher Collins (66), nadbiskup Toronta, Kanada

Diplomirao engleski jezik, a doktorirao teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Ima sveučilišnog iskustva (rektor sveučilišta u Londonu, Kanadi itd.). Godine 1999. postaje koadjutor biskup Edmontona, a iste godine i nadbiskup Edmontona. Sedam godina kasnije imenovan je nadbiskupom Toronta. Bio je i kancelar Sveučilišta Saint Michael u Torontu. Od 2008. obnaa dužnost predsjednika biskupske konferencije Ontaria. Papa Benedikt XVI. ga 2012. imenuje kardinalom. Član je Kongregacije za katolički odgoj, Papinskog vijeća za društvena obavijesna sredstva.

Angelo Comastri (69), generalni vikar za Vatikan, nadsvećenik Bazilike sv. Petra, Italija

Godine 1968. počinje raditi u Kongregaciji za biskupe. Od 1999. do 1994. obnaša službu biskupa Massa Marittima-Piombino. Godine 1996. postaje nadbiskup i Papinski delegat. Vikar za Vatikan i nadsvećenik Bazilike sv. Petra postaje 2006. godine. Predvodio je korizmene duhovne vježbe za papu Ivana Pavla II. i Rimsku kuriju. Uređivao je i meditacije papi Benediktu XVI. za Križni put u Koloseumu na Veliki petak 2005. godine. Kardinal postaje 2007. godine. Član je Kongregacije za kauze svetaca.

Paul Josef Cordes (78), predsjednik emeritus Papinskog vijeća Cor Unum, Njemačka

Doktorirao teologiju. Godine 1972. postaje tajnikom Pastoralne komisije Njemačke biskupske konferencije. Ivan Pavao II. ga 1980. imenuje potpredsjednikom Papinskog vijeća za laike. Jedan od glavnih organizatora Svjetskih susreta mladih. Nadbiskup postaje 1995., a ujedno i predsjednik Papinskog vijeća Cor Unum. Predsjednik emeritus postaje 2010. godine. Papa Benedikt XVI. ga 2007. imenuje kardinalom. Član je Kongregacije za kauze svetaca, Kongregacije za evangelizaciju naroda, Kongregacije za kler, Kongregacije za biskupe, Papinskog vijeća za pravdu i mir.

Godfried Danneels (79), nadbiskup emeritus Malines-Bruxellesa, Belgija

Doktorirao teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Ima sveučilišnog iskustva, a 1977. godine postaje biskup Antwerpena. Nadbiskup Malines-Bruxellesa postaje 1979. Od 1980. do 2009. obnaša funkciju predsjednika Belgijske biskupske konferencije. Nadbiskup emeritus postaje 2010. godine, a kardinalom postaje 1983. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente i Kongregacije za katolički odgoj.

Julius Riyadi Darmaatmadja (78), nadbiskup emeritus Jakarte i Vojnog Ordinarijata Indonezije, Indonezija

Godine 1983. imenovan nadbiskupom Semarang, a od 1988. do 1997. te 2001. do 2006. obnaša funkciju predsjednika Indonezijske biskupske konferencije. Nadbiskup emeritus Jakarte postaje 2010. godine, a kardinal 1994.

Velasio De Paolis (77), predsjednik emeritus Prefektura za ekonomske poslove Svete Stolice, Italija

Doktorirao kanonsko pravo na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Godine 2008. imenovan je predsjednikom Prefektura za ekonomske poslove Svete Stolice te se uzdigao na razinu nadbiskupa. Tri godine kasnije postaje predsjednik emeritus. U 2010. postaje papinski delegat za Kongregaciju Kristovih legionara. Papa Benedikt XVI. ga 2010. imenuje kardinalom. Član je Kongregacije za Bogoštovlje, Kongregacije za kauze svetaca, Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa.

Ivan Dias (76), prefekt emeritus Kongregacije za evangelizaciju naroda, Indija

Doktorirao kanonsko pravo na Papinskom sveučilištu Lateran. Ulazi u vatikansku diplomaciju 1964. godine. Godine 1982. postaje nadbiskup Rusubisira i apostolski pronuncij u Gani, Togu i Beninu, a kasnije i u Koreji i Albaniji. Nadbiskup Bombayja postaje 1996. godine. Prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda postaje 2006. godine, a kardinal 2001. godine. Član je Kongregacije za nauk vjere, Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente, Kongregacije za katolički odgoj, Kongregacije za Istočne crkve, Papinskog vijeća za kulturu, Papinskog vijeća za laike, Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana, za međureligijski dijalog, za društvena obavijesna sredstva, za tumačenje zakonskih propisa. Član je i Papinske komisije za Latinsku Ameriku i za kulturnu baštinu Crkve.

Daniel Nicholas DiNardo (63), nadbiskup Galveston-Houstona, SAD

Magistrirao filozofiju na Američkom katoličkom sveučilištu i teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Godine 1984. dolazi u Rim i postaje službenik u Kongregaciji za biskupe do 1990. godine. Koadjutor biskup Siouxa postaje 1997. godine, a 1998. biskup. Nadbiskup Galveston-Houstona postaje 2006. godine, a kardinal 2007. Član je Papinskog vijeća za dušobrižništvo selilaca i putnika i Papinskog vijeća za kulturu.

Timothy Dolan (63), nadbiskup New Yorka, SAD

Doktorirao američku crkvenu povijest na Američkom katoličkom sveučilištu. Predsjednik je Američke biskupske konferencije od 2010. godine. Bio je nadbiskup Milwaukeea od 2002. do 2009. Bio je profesor i rektor na sveučilištu u Americi, a kasnije i predavao na Papinskom

sveučilištu Gregoriana. Otvorem prema medijima, vješt komunikator. Nikada nije radio u Kuriji i to mu predbacuju kao najveći nedostatak.

Dominik Jaroslav Duka (69), praški nadbiskup, Češka

Doktorirao teologiju. Biskup Hradec Královéa postaje 1998. godine, a od 2000. do 2004. obnaša funkciju potpredsjednika Češke biskupske konferencije. Papa Benedikt XVI. ga 2010. imenuje praškim nadbiskupom, a ujedno je i Veliki kancelar praškog teološkog fakulteta. Iste godine postaje predsjednik Češke biskupske konferencije, a 2012. postaje kardinal. Član je Kongregacije za institute posvećenog života i družbe apostolskog života i Papinskog vijeća za pravdu i mir.

Stanisław Dziwisz (74), nadbiskup u Krakowu, Poljska.

Godine 1998. godine je postao naslovni biskup San Leonea, a za biskupa San Leonea je zaređen 19. ožujka 1998. a zaređio ga je papa Ivan Pavao II. Godine 2003. imenovan je nadbiskupom. Papa benedikt XVI. ga je imenovao kardinalom kao krakovskog nadbiskupa 3. lipnja 2005. godine. Član je Kongregacije za katolički odgoj i Papinskog vijeća za dušobrižništvo zdravstvenog osoblja, za laike i za društvena obavijesna sredstva.

Willwm Jacobus Eijk (69), nadbiskup Utrecht, Nizozemska

Zaređen je za svećenika 1. lipnja 1985. 17. srpnja 1999. imenovan je biskupom Groningen-leeuwardena i primio je biskupski red 6. studenog 1999. 11. prosinca 2007. godine imenovan je nadbiskupom Utrecht. Nakon službe u Nizozemskoj biskupskoj konferenciji, bio je izabran za njezina predsjednika u 2011. godini. Za kardinala ga imenuje papa Benedikt XVI. 18. veljače 2012. Član je Kongregacije za kler i Kongregacije za katolički odgoj.

Péter Erdő (61), nadbiskup Esztergom-Budimpešte i Primas Mađarske, Mađarska

Ređen je za svećenika 18. lipnja 1975. godine i ima doktorat iz teologije i kanonskog prava. Postao je naslovnim biskupom Puppija i pomoćni biskup Székesfehérvára, a biskupski red prima 6. siječnja 2000. Bio je predsjednik Komisije za crkveno pravo Mađarske biskupske konferencije. 7. prosinca 2002. imenovan je nadbiskupom Estergom – Budimpešte i

Primasom Mađarske. U rujnu 2005. godine je izabran za predsjednika Mađarske biskupske konferencije. U listopadu 2006. godine izabran je za predsjednika Vijeća europske biskupske konferencije, a u listopadu 2011. je ponovno izabran na pet godina kao predsjednik. Kardinalom ga proglašava papa Ivan Pavao II. na konzistoriju 21. listopada 2003. Član je Državnog tajništva, Kongregacije za katolički odgoj, Kongregacije za bogoštovlje i sakramente, Papinskog vijeća za kulturu i Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa i vrhovnog suda Apostolske Stolice.

Francisco Javier Errazuriz Ossa (79), nadbiskup emeritus Santiaga, Čile

Zaređen je za svećenika Schönstattskih očeva 16. srpnja 1961. 22. prosinca 1990. imenovan je za nadbiskupa Holara i tajnik kongregacije za redovnike i svjetovne institute, a biskupski red prima 6. siječnja 1991. 24. rujna 1996. imenovan je nadbiskupom Valparaisoa i premješten je u nadbiskupiju Santiaga 24. travnja 1998. Bio je predsjednik Čileanske biskupske konferencije do 25. studenog 2004. Imenovan je kardinalom na konzistoriju 21. veljače 2001. Imenovao ga je papa Ivan Pavao II. Član je Kongregacije za redovnike i svjetovne institute, Papinskog vijeća za obitelj i kulturu te Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

Raffaele Farina, S.D.B. (79), arhivist i knjižničar emeritus Svete Rimske Crkve, Italija

Imenovan je biskupom Opitergiuma 15. studenog 2006. Ređen je za biskupa 16. prosinca 2006. Godine 2007. imenovan je arhivistom i knjižničarom Svete Rimske Crkve i promoviran u nadbiskupa *ad personem*. Arhivist i knjižničar emeritus je od 9. lipnja 2012. Kardinalom je imenovan na konzistoriju 24. studenog 2007. Član je Kongregacije za katolički odgoj i za kauze svetaca te Papinskog vijeća za kulturno nasljeđe Katoličke Crkve.

Fernando Filoni (66), prefekt Kongregacije za evangelizaciju naroda, Italija

Zaređen je za svećenika 3. srpnja 1970 i ima doktorat iz filozofije i kanonskoga prava. 1981. ušao je u diplomatsku službu Svete Stolice i služio u Šri Lanki, Iranu i Brazilu. 1992. poslan je na Filipine, ali s prebivalištem u Hong Kongu, gdje je Sveta Stolica pratila situaciju Crkve u Kini u trenutku društvenih i religijskih promjena. 17. siječnja 2001. imenovan je naslovnim

nadbiskupom Volturna i apostolskim nuncijem u Iraku i Jordanu. Biskupsko ređenje primio je 19. ožujka 2001. 9. lipnja 2007. imenovan je zamjnikom državnog tajnika. 10. svibnja 2011. papa Benedikt XVI. imenovao ga je prefektom Kongregacije za evangelizaciju naroda. Papa Benedikt XVI. proglasio ga je kardinalom 2012. godine. Član je Kongregacija za nauk vjere, za Istočne crkve, za katolički odgoj; Papinskih vijeća: za međureligijski dijalog, za tumačenje zakonskih propisa.

Francis Eugene George OMI (76), nadbiskup Chicaga, SAD

Studirao je teologiju na Sveučilištu u Ottawi u Kanadi, a za svećenika je zaređen 21. prosinca 1963. 10. srpnja 1990. papa Ivan Pavao II. imenovao ga je biskupom Yakima, Washington, a za biskupa je zaređen 21. rujna 1990. 8. travnja 1997. papa Ivan Pavao II. imenovao ga je nadbiskupom Chicaga. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je kardinalom 1998. Član Kongregacija: za Bogoštovlje i sakramente, za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, za evangelizaciju naroda; za Istočne crkve; Papinskih vijeća: Cor Unum, za kulturu; Odbora Vox Clara; Vijeća kardinala za proučavanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice; Posebnog vijeća za Ameriku Glavnog tajništva Biskupske sinode.

Oswald Gracias (68), nadbiskup Bombaya, Indija

Zaređen je za svećenika 20. prosinca 1970, a doktorat ima iz kanonskog prava s Papinskog sveučilišta. 28. lipnja 1997. imenovan je naslovnim biskupom Bladia i pomoćnim biskupom Bombaya. Za biskupa je zaređen 16. rujna 1997. 14. listopada 2006. postaje nadbiskup Bombaya. Brojne aktivnosti kojima se bavio uključuju podučavanje i pomaganje u osnivanju bračnih sudova u nekoliko biskupija. Papa Benedikt XVI. proglasio ga je kardinalom 2007. Član je Kongregacija: za Bogoštovlje i sakramente, za katolički odgoj; Papinskih vijeća: za tumačenje zakonskih propisa; za društvena obavijesna sredstva; Odbora Vox Clara.

Zenon Grocholewski (73), prefekt Kongregacije za katolički odgoj, Poljska

Zaređen 1963. u biskupiji u Poznanu. Diplomirao kanonsko pravo na Gregorijani i Lateranu. Postaje biskup Agropolija 1982. godine, a nadbiskup 1991. Prefekt Kongregacije za katolički odgoj postaje 1999. godine, a trenutno je i veliki kancelar Papinskog sveučilišta Gregoriana.

Papa Ivan Pavao II. ga 2001. godine imenuje kardinalom. Član je Kongregacije za nauk vjere, za biskupe, za Bogoštovlje i sakramente, Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa.

James Michael Harvey (63), nadsvećenik papinske bazilike Sv. Pavla izvan zidina, Milwaukee, SAD

Zaređen 1975. godine. Godine 1980. ušao u diplomatsku službu Svete Stolice. Bio je nuncij u Dominikanskoj republici. Godine 1998. postaje prefekt Papinske kuće. Doktorirao je kanonsko pravo i diplomaciju. Od 1982. radi u Državnom tajništvu Svete Stolice. Biskup postaje 1998. godine, a nadbiskup 2003. godine. Od 2012. je nadsvećenik papinske bazilike Sv. Pavla izvan zidina. U zboru kardinala od 2012. godine. Član je Kongregacije za kauze svetaca i evangelizaciju naroda; član Uprave za nasljeđe Svete Stolice.

Claudio Hummes (78), prefekt emeritus Kongregacije za kler, nadbiskup Sao Paola, Brazil

Doktorirao filozofiju. Ima sveučilišnog iskustva; predavao je u na sveučilištima i seminarima. Bio je savjetnik za ekumenska pitanja pri Brazilskoj biskupskoj konferenciji. Biskup postaje 1975. godine, a 1996. postaje nadbiskup Fortaleza. Godine 1998. postaje nadbiskup Sao Paola. Prefekt Kongregacije za kler postaje 2006., a prefekt emeritus 2010. godine. Kardinal postaje 2001. godine. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente; za biskupe; za katolički odgoj; za evangelizaciju naroda. Papinskih vijeća za laike, obitelj, „Cor Unum“, za međureligijski dijalog. Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

Lubomyr Husar (80), nadbiskup emeritus Kijeva – Halyča, Ukrajina

Zaređen je u SAD-u 30. ožujka 1958. Predavao je na Sveučilištu i bio župnik u Kehonksonu, New York. Nakon postizanja doktorata iz teologije na Papinskom sveučilištu Urbaniana, pridružio se redovnicima. 2. travnja 1977. zaređen je za biskupa. 22. veljače 1996. potvrđen je biskupom i dodijeljena mu je titularna crkva Nisa di Licia. 2. travnja iste godine izabran je za egzarha Kijeva – Vyshhoroda. 14. listopada 1996. na Sinodi biskupa ukrajinske grkokatoličke crkve imenovan je pomoćnim nadbiskupom Lviva. Nakon smrti

Walter Kasper (79), predsjednik emeritus Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana, Njemačka

Zaređen je za svećenika biskupije Rottenburg-Stuttgart 6. travnja 1957., a doktorirao je teologiju na Teološkom fakultetu u Tubingenu. Imenovan je biskupom Rottenburg-Stuttgarta 17. travnja 1989., a zaređen je 17. lipnja. Godine 1994. imenovan je pomoćnim predsjedateljem Međunarodne komisije za dijalog luterana i katolika. Dana 1. lipnja 1999. imenovan je tajnikom Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana, a 3. ožujka 2001. imenovan je predsjednikom Vijeća. Predsjednik je emeritus Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana od 1. srpnja 2010. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Ivan Pavao II. na konzistoriju 21. veljače 2001. Član je kongregacija za: nauk vjere, Istočnu crkve; Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa, i međureligijski dijalog te Vrhovnog suda Apostolske Signature.

Kurt Koch (62), predsjednik Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana, Švicarska

Studirao je teologiju na Sveučilištu u Munchenu i Sveučilištu u Lucernu. Zaređen je za svećenika 20. lipnja 1982. Godine 1987. je doktorirao teologiju, a 1989. postao profesor dogmatske teologije i liturgije na Sveučilištu u Luzernu na kojemu je kasnije bio i rektor. Dana 6. prosinca 1995. imenovan je biskupom Basela, zaređen je za biskupa 6. siječnja 1996. u Rimu. Od 1998. do 2006. bio je potpredsjednik Švicarske biskupske konferencije, a predsjednik od 2007. do 2009. Dana 1. srpnja 2010. imenovan je predsjednikom Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana. Papa Benedikt XVI. uvrstio ga je u kardinalski zbor Svete Rimske Crkve na konzistoriju dana 20. studenoga 2010. Član je Kongregacije za: nauk vjere, za Istočnu crkvu, za kauze svetaca; te Papinskog vijeća za međureligijski dijalog.

Giovanni Lajolo (78), predsjednik emeritus Papinskog vijeća za Državu Vatikanskog Grada i predsjednik emeritus Guvernata Države Vatikanskog grada, Italija

Zaređen je za svećenika 29. travnja 1960. Diplomirao je teologiju i filozofiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana, a doktorirao kanonsko pravo na Kanonskom institutu Sveučilišta Ludwig Maximilian u Monacu, Njemačka. U diplomatsku službu Svete Stolice ušao je 1970. godine, te bio na službi nuncija u Njemačkoj. U studenome 1974. pozvan je u Rim gdje je bio član Odsjeka za opće poslove. Dana 3. listopada 1988. imenovan je naslovnim nadbiskupom Caesariane i tajnikom Uprave za nasljeđe Svete Stolice. Zaređen je za biskupa 6. siječnja

1989. Dana 7. prosinca 1995. postavljen je za apostolskog nuncija u Njemačkoj. Postavljen je za tajnika Odsjeka za odnose s državama Državnog tajništava Svete Stolice 7. listopada 2003. Od rujnu 2004. do 2006. predstavljao je Svetu Stolicu na Općoj skupštini Ujedinjenih naroda. Bio je predsjednik Papinske komisije za Državu Vatikanskog Grada i Guvernata Države Vatikanskog grada od 15. rujna 2006. do 1. listopada 2011. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je Benedikt XVI. na konzistoriju 24. studenoga 2007. Član je Kongregacije za biskupe; Vrhovnog suda Apostolske Signature; Papinskog vijeća za kulturu i Uprave za naslijeđe Svete Stolice.

Karl Lehmann (76), biskup Mainza, Njemačka

Zaređen je za svećenika nadbiskupije Freiburg im Breisgau 10. listopada 1963. Doktorirao je filozofiju i teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Bio je član Središnjeg vijeća njemačkih katolika i Jaeger-Stahlin ekumenskog kruga, kao i Međunarodne teološke komisije. Dana 21. lipnja 1983. imenovan je biskupom Mainza, a zaređen je 2. kolovoza. Bio je predsjednik Njemačke biskupske konferencije dvadeset godina – sve do siječnja 2008. Godine 1991. bio je posebni tajnik Prvog posebnog zasjedanja sinode biskupa za Europu. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Ivan Pavao II. na konzistoriju 21. veljače 2001. Član je kongregacije za: Istočne crkve; za biskupe; Papinskog vijeća za: jedinstvo kršćana, društvena obavijesna sredstva; Uprava za naslijeđe Svete Stolice.

William Joseph Levada (76), prefekt emeritus Kongregacije za nauk vjere, predsjednik emeritus Papinskog biblijskog vijeća i Međunarodne teološke komisije, predsjednik emeritus Papinske komisije „Ecclesia Dei“, nadbiskup emeritus San Francisca, SAD

Zaređen je za svećenika 20. prosinca 1961. Diplomirao je teologiju. Nakon pet godina svećeničke službe u Los Angelesu, postao je članom Kongregacije za nauk vjere 1976. godine. Dana 25. ožujka 1983. imenovan je naslovnim biskupom Caprija i pomoćnim biskupom Los Angelesa. Za biskupa je zaređen 12. svibnja iste godine. Dana 1. srpnja 1986. imenovan je nadbiskupom Portlanda, a od 1986. do 1993. bio je u uredničkom vijeću Interdikasterijske komisije za Katekizam katoličke crkve. Dana 17. kolovoza 1975. imenovan je nadbiskupom koadjutorom San Francisca, a 27. prosinca postao je nadbiskup. Godine 2000. imenovan je članom Kongregacije za nauk vjere. Dana 13. svibnja 2005. papa Benedikt XVI imenovao ga je

svojim nasljednikom na mjestu prefekta Kongregacije za nauk vjere. Također je predsjednik Papinskog biblijskog vijeća i Međunarodne teološke komisije. Dana 24. lipnja 2008. imenovan je predsjednikom delegata 12. redovitog zasjedanja sinode biskupa. Dana 8. srpnja 2009. postao je predsjednik Papinske komisije „Ecclesia Dei“. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Benedikt XVI. u 24. ožujka 2006. Član je Kongregacije za biskupe, kauze svetaca, evangelizaciju naroda, katolički odgoj i Istočne crkve. Član je Papinskog vijeća za jedinstvo kršćana, za tumačenje zakonskih propisa, za promicanje nove evangelizacije; Papinske komisije za Latinsku Ameriku, Posebnog vijeća za Ameriku u sklopu Općeg tajništva Sinode biskupa.

Nicholas de Jesus Lopez Rodriguez (76), nadbiskup Santo Dominga, vojnog ordinarijata Dominikanske Republike, Dominikanska republika

Diplomirao je teologiju na Papinskom sveučilištu Sv. Tome Akvinskog u Santo Domingu. Zaređen je za svećenika 18. ožujka 1961. Magistrirao je pastoralnu teologiju na Međunarodnom centru za sociološku formaciju klerika, a društvene znanosti na Papinskom sveučilištu sv. Tome Akvinskog. Pohađao je tečaj kanonskog prava na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. Dana 25. veljače 1978. imenovan je za biskupa biskupije San Francisco de Macoris. Od 1979. do 1981. bio je delegat Biskupske konferencije Dominikanske Republike. Predsjednik je biskupske komisije za pravdu i mir, član trajne komisije biskupske konferencije. Godine 2009. izabran je za predsjednika Dominikanske biskupske konferencije. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Ivan Pavao II. na konzistoriju 28. lipnja 1991. Član je Kongregacija za: kler; redovnike i svjetovne institucije; Papinskog vijeća za društvena obavijesna sredstva, Papinske komisije za Latinsku Ameriku, Posebnog vijeća za Ameriku u sklopu Općeg tajništva Sinode biskupa.

Roger Michael Mahony (77), nadbiskup emeritus Los Angelesa, SAD

Zaređen je za svećenika 1. svibnja 1962. Dana 7. siječnja 1975. imenovan je naslovnim biskupom Tamascanija i pomoćnim biskupom Fresna, zaređen je 19. ožujka 1975. Godine 1973. postao je rektor katedrale Sv. Ivana. Dana 15. veljače 1980. premješten je u Škotsku kao dijacezanski biskup, a u Los Angeles se vratio 1985. Nadbiskup Mahony aktivno je sudjelovao u mnogim odborima unutar Američke biskupske konferencije, a bio je i

predsjedatelj Odbora za pomirenje i arbitražu, Komisije za radnike seljake, Odbora za društveni razvoj i mir u svijetu, ad hoc Odbora za HIV/AIDS i ad hoc Odbora za Bliski Istok. Od 1. ožujka 2011. je nadbiskup emeritus Los Angelesa. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Ivan Pavao II. na konzistoriju 28. lipnja 1991. Član je Kongregacije za Istočnu crkvu; Papinskog vijeća za sredstva društvenoga priopćavanja, Prefektura za ekonomske poslove Svete Stolice; Koncila kardinala za istraživanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice.

Lluis Martinez Sistach (75) nadbiskup Barcelone, Španjolska

Za svećenika je zaređen 17. rujna 1961, a doktorirao je pravo na Papinskom lateranskom sveučilištu. Godine 1973. postao je sudac na crkvenom sudu u Barceloni, a i predavao je kanonsko pravo na Sveučilištu u Barceloni. Godine 1979. postao je generalni vikar nadbiskupije Barcelona. Dana 6. studenog 1987. papa Ivan Pavao II. imenovao ga je naslovnim biskupom Aliezira i pomoćnim biskupom Barcelone, zaređen je 27. prosinca iste godine. Godine 1983. izabran je za predsjednika Španjolskog udruženja kanonskih pravnika. Imenovan je biskupom Tortose 17. svibnja 1991, a 20. veljače 1997. nadbiskupom Tarragone. Nadbiskup Barcelone postao je 15. lipnja 2004. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Benedikt XVI. na konzistoriju 24. studenoga 2007. Član je Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa i vijeća za laike; također i Vrhovnog suda Apostolske Signature, kao i Prefektura za ekonomske poslove Svete Stolice.

Reinhard Marx (59), nadbiskup Munchena i Freisinga, Njemačka

Studirao je teologiju i filozofiju u Paderbornu i na Pariškom sveučilištu. Za svećenika je zaređen 2. lipnja 1979. Doktorirao je teologiju na Sveučilištu u Bouchumu. Godine 1989. imenovan je ravnateljem Društvenog instituta „Kommende“. Dana 23. srpnja 1996. imenovan je naslovnim biskupom Petine i pomoćnim biskupom Paderborna, a zaređen je 21. rujna 1996. Dana 20. prosinca 2001. imenovan je biskupom Trieria, a 30. studenoga 2007. nadbiskupom Municha i Freisinga. Dana 22. ožujka 2012. izabran je za predsjednika Vijeća biskupskih konferencija Europe. U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Benedikt XVI. na konzistoriju 20. studenoga 2010. Član je Kongregacije za katolički odgoj; i Istočnu crkvu; te Papinskog vijeća za pravdu i mir.

Joachim Meisner (79), nadbiskup Koelna, Njemačka

Doktorirao teologiju. U prosincu 1976. godine članovi Berlinske biskupske konferencije izabiru ga za svoga predstavnika na četvrtoj biskupskoj sinodi održanoj u Vatikanu 1977. U Rimu ponovno susreće kardinala Wojtylu kojega je upoznao dvije godine prije. Naime 1975. kardinal Wojtyla, tada nadbiskup Krakowa, je sudjelovao u hodočašću katolika. Tom prilikom čuo je Meisnerovu homiliju koja ga se dojmila jer je uhvatila bit teme hodočašća. Promjena duha za promjenu svijeta. Ivan Pavao II. cijenio je Meisnerov rad na polju apostolske administracije i teorije trajnog poretka *permanenter constituta* te ga je 1980. godine postavio na položaj berlinskog biskupa. Također biva predsjednikom Berlinske biskupske konferencije od 1982. do 1989. Godine 1988. imenovan je za nadbiskupa. Ivan Pavao II. proglašava ga kardinalom na konzistoriju 2. veljače 1983. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente, član Papinog vijeća za tumačenje zakonskih propisa; Prefektura za ekonomska pitanja Svete stolice; Vijeća kardinala za izučavanje organizacijskih i ekonomskih pitanja Svete stolice.

Monsengwo Pasinya Laurent (73), nadbiskup Kinshasa, DR Kongo

Nakon obrazovanja u jednom sjemeništu u Africi dolazi u Rim kako bi studirao teologiju. Također je studirao na pontifikatskom biblijskom institutu Rima i Jeruzalema. Godine 1980. postavljen je na mjesto biskupa Aqae Novae prokonzularijata i pomoćnog biskupa Inonga. Godine 1984. izabran je za predsjednika biskupskog vijeća. 90-ih godina igra aktivnu ulogu u promicanju mira i razumijevanja tijekom osjetljivog prelaska iz republike Zair u DR Kongo. Godine 1988. proglašen je kisanganijskim nadbiskupom, a 6. prosinca 2007. godine postao je nadbiskup Kinshasa. Tijekom korizme 2012. pozvan je kao propovjednik-instruktor duhovnih vježbi za vijeće visoko pozicioniranih crkvenih ličnosti Rimske kurije. Papa Benedikt XVI. proglašava ga kardinalom 2010. Član je Kongregacije za katolički odgoj, evangelizaciju naroda papinskog vijeća za pravdu i mir, kulturu i društvena obavijesna sredstva.

Monteiro de Castro Manuel (74), Veliki pokorničar, Portugal

Doktorirao je običajno pravo na Papinskom sveučilištu Gregoriana 1967. godine. Iste godine počinje obnašati dužnost u diplomatskoj službi Svete stolice te je služio u Panami, Gvatemali, Vijetnamu, Kambodži, Australiji, Papui Novoj Gvineji, u Meksiku i Belgiji. Godine 1985. postao je nadbiskup Beneventa. 21.8.1990 postavljen je za nuncija u Hondurasu i El Salvadoru. Od 1998. do 2000. postavljen je za nuncija u Južnoafričkoj republici, Namibiji i drugim afričkim zemljama. Godine 2000. postavljen je za nuncija u Španjolskoj i Andori.

Godine 2009. postaje tajnik Kongregacije za biskupe. Za Velikog pokorničara imenovan je 2012. godine. Proglašen je kardinalom 2012. godine. Član je Kongregacije za kauze svetaca i Papinskog vijeća za dušobrižništvo selilaca i putnika.

Francesco Monterisi (78), nadsvećenik emeritus papinske bazilike Sv. Pavla izvan zidina, Italija

Doktorirao teologiju i pravo na Papinskom lateranskom sveučilištu. Nakon što ulazi pod diplomatsku službu Svete stolice 1964., služi u nuncijatu Madagaskara i Egipta. Vrativši se u Rim 1970. radio je kao državni tajnik za pitanja Bliskog istoka.

Godine 1982. postavljen je za nadbiskupa Albe maritime. Istovremeno, postavljen je za nuncija Republike Koreje i služio je do 1987. kada se vratio u Državno tajništvo. Godine 2009. postaje nadsvećenik bazilike Svetog Pavla izvan zidina. Postaje kardinalom proglasom pape Benedikta XVI. 2010. godine. Član je Kongregacije za Istočne crkve, Kongregacije za kauze svetaca; Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

H.B Antonios Naguib (77), patrijarh aleksandrijske koptske kršćanske zajednice, Egipat

Godine 1977. izabran za biskupa Minyja. Posvećen idealima religijske formacije uveo je mnoge reforme i otvorio nove škole za vjersku edukaciju. U 2002. pauzirao je svoje pastoralne aktivnosti do 2006. zbog zdravstvenih tegoba kada je izabran za patrijaha aleksandrijskih kopta. Nominiran je za položaj glavnog i odgovornog za pitanje odnosa vjernika na Bliskom Istoku, na sinodi biskupa 2010. godine. Proglašen je za kardinala 2010. godine. Član je Kongregacije za Istočne crkve, Papinskog vijeća za dušobrižništvo selilaca i putnika.

Wilfrid Fox Napier (71) O.F.M., durbanski nadbiskup, Južnoafrička republika

Tijekom turbulentnih promjena koje su označile Južnoafričku političku scenu, bio je duboko uključen u meditaciju i pregovaranje te suradnju s ostalim nacionalnim i provincijalnim crkvenim vođama. Služio je kao predsjednik Južnoafričke biskupske konferencije od 1987. do 1994. Godine 1992. imenovan je nadbiskupom Durbanu. Predsjednik je Južnoafričke biskupske konferencije od 1999. do 2008. godine. Postaje kardinal 2001. godine. Član je Kongregacije za evangelizaciju naroda, Kongregacije za institute posvećenog života i družbe apostolskog života, Papinskog vijeća za dušobrižništvo zdravstvenih djelatnika.

Kardinal Attilio Nicora (75), predsjednik uprave za nadzor financijskog poslovanja Vatikana, Italija

Ima diplomu iz prava, iz teologije i doktorat iz običajnog prava koji je dobio u velikom sjemeništu Milana gdje je kasnije postao rektor. Postavljen je za predsjednika Komisije pri Talijanskoj biskupskoj konferenciji (CEI). Godine 1992. transferiran je u Veronu gdje nastavlja suradnju sa Svetom Stolicom oko pravnih pitanja. Godine 2011. postavljen je za predsjednika vaticanske uprave za nadzor financijskog poslovanja. Kardinalom ga proglašava Ivan Pavao II., 21.10.2003. Član je Kongregacije biskupa, Kongregacije za evangelizaciju naroda, Vrhovnog suda apostolske signature, Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa vijeća.

Kardinal John Njue (68), nadbiskup Nairobija, Kenija

Zaređen je za svećenika, od strane pape Pavla VI., 6. 1. 1973. Posjeduje doktorat iz filozofije i teologije s Papinskih sveučilišta. Godine 1986. postavljen je za prvog biskupa Embua. Od 2007. postavljen je za nadbiskupa Nairobija. Benedikt XVI. ga je proglasio kardinalom 2007. godine. Član je Kongregacije za evangelizaciju naroda: za kler, Papinskog vijeća za društvena obavijesna sredstva.

Kazmier Nycz (63), nadbiskup Varšave, Poljska

Zaređen je od Karola Wojtyły, u đakonatu 1972., a u svećenički red 1973. Doktorirao je u Lublinu 1981. godine, a biskup postaje 1988. Nadbiskup Varšave postaje 2007., a kardinal 2010. godine. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente.

Edwin Frederick O'brien (73), nadbiskup Baltimorea, SAD

Zaređen je za svećenika 1965. te je u početku bio kapelan vojne akademije West Point. Napušta vojsku kako bi studirao na sveučilištu Angelicum te postigao doktorat u moralnoj teologiji. Služio je kao rektor velikog sjemeništa Svetog Josipa i to u dva mandata (1985.-1989. i 1994-1997.), te kao rektor sjevernoameričkog Papinskog fakulteta u Rimu (1990-1994.). Biskup postaje 1996. te biva imenovan titularnim biskupom Thizice te pomoćni biskup New Yorka, a 2007. nadbiskup Baltimorea. Proglašen je kardinalom na konzistoriju 2012. godine. Član je Kongregacije za Istočne crkve, katolički odgoj, Papinskog vijeća „Cor unum“.

Anthony Olunmi Okogie umirovljeni nadbiskup Lagosa, Nigerija

Za svećenika je zaređen 11. prosinca 1966. Teološko obrazovanje stečeno u vlastitom gradu planirao je nastaviti u Rimu, ali je neočekivano pozvan natrag u Nigeriju, te je kratko vrijeme služio kao apostolski suradnik u katedrali Svetog Križa u Lagosu. Nakon toga postavljen je za kapelana u nigerijskoj vojsci. Ponovno je služio u katedrali, te je imenovan za kapelana King's Collegea, državne srednje škole. Dana 29. listopada zaređen je za biskupa Mascule i za pomoćnog biskupa biskupije Oyo. Prebačen je u Lagos prvo kao pomoćni biskup, a onda je imenovan za nadbiskupa. Igrao je vrlo važnu ulogu u Nigerijskom kršćanskom udruženju (Christian Association of Nigeria- CAN), kojem je bio predsjednik. Bio je predsjednik Nigerijske biskupske konferencije od 1994. do 2000. Umirovljen je 25. 5. 2012. Ivan Pavao II. kardinalom ga je imenovao 25. 10. 2003.

Sean Patrick O' Malley (68), OFM, nadbiskup Bostona, SAD

Za svećenika je zaređen 29. kolovoza 1970. Stekao je magisterij u iz katehetike, te doktorat iz španjolske i portugalske književnosti. Washingtonska biskupija imenovala ga je službenikom

španjolske populacije u SAD-u. Bio je direktor apostolata za Španjolce u Washingtonu, D. C., te direktor društvenih mreža za ljude s španjolskog govornog područja biskupije San Francisca. Dana 6. lipnja imenovan je biskupom koadjutorom Svetog Thomasa i Djevičanskih otoka. U toj biskupiji zapamćen je po radu s beskućnicima, te po otvaranju kuće za osobe koje boluju od AIDS-a. Imenovan je biskupom Fall Rivera u Massachussetsu 16. lipnja 1992., a 3. rujna 2002. biskupom Palm Beacha. Biskupom Bostona imenovan je 1. lipnja 2003. Papa Benedikt XVI. kardinalom ga je imenovao 24. travnja 2006. Član je Kongregacije za kler, Instituta za posvećen život, Vijeća za apostolski život, te papinskog vijeća za obitelj.

Onaiyekan John Olorumfemi (69), nadbiskup Abuje, Nigerije

Bio je predsjednik Udruženja kršćana Nigerije. Predsjednik je Nigerijske biskupske konferencije i biskup Ilorina. Ima licencijat iz Svetog pisma. Zaređen za biskupa 1983, a 1990. postao biskup koadjutor Abuje, a 1994. nadbiskup. Godine 1994. bio je izabran za potpredsjednika Nigerijske biskupske konferencija, a od 2000. je predsjednik. papa Benedikt XVI. ga 2012. imenuje kardinalom. Član je Kongregacije za nauk vjere i član Papinsko vijeće za obitelj.

Jaime Lucas Ortega (76), nadbiskup San Cristobala u Havani, Kuba

Kad je imao pet godina, obitelj se preselila u Matanzas. Tamo je dovršio temeljno obrazovanje na prestižnoj školi Arturo Echemendia. Više obrazovanje dovršio je na „Advanced Institute for Secondary Studies of Matanzas“. Diplomom iz umjetnosti i znanosti dobio je 1955. Nakon godine na sveučilištu ušao je u biskupijsko sjemenište San Alberto Magno koji su vodili Redemptoristi iz Quebeca. Nakon što je četiri godine studirao humanističke znanosti i filozofiju, biskup ga je poslao studirati teologiju u sjemenište Redemptorista u Quebec. Nakon što se vratio na Kubu, 2. kolovoza 1964. zaređen je za svećenika. Svećenička služba nakratko mu je prekinuta kad je 1966. prebačen u radni logor poznatiji kao UMAP. Godine 1967., kad se vratio iz zatočeništva, imenovan je župnikom Jaguey Grandea, njegova rodnog grada. Godine 1969. imenovan je župnikom katedrale u Matanzasu. Vodio je novootkriveni pastoral mladih, koji je bio teško izvediv, kao i ostale pastoralne aktivnosti, s obzirom na društvene okolnosti. Dana 4. prosinca 1978. imenovan je biskupom biskupije Pinal der Rio. Godine pastoralnog rada u toj biskupiji s vrlo aktivnim

laikatom ostavile su neizbrisiv trag na biskupu koji je nadbiskupom imenovan 20. 11. 1981. Godine 1991. u Havani je utemeljio Caritas. Zaredio je 22 svećenika što je izuzetan broj za zemlju u kojoj su pastoralne aktivnosti umalo pa bile zabranjene. Izdavao je mjesečni letak „Aqui la Iglesia“ kojim se učinio poznatim i prepoznatljivim kako bi ga ljudi mogli slijediti jer je katoličkoj Crkvi bio nemogućen pristup medijima. Od 1988. do 1998. bio je potpredsjednik kubanske konferencije katoličkih biskupa. Od 1995. do 1999. bio je potpredsjednik latinoameričkog biskupskog vijeća (CELAM). Ivan Pavao II. zaredio ga je za kardinala 26. 11. 1994. Član je Kongregacije za kler i Biskupske komisije Latinske Amerike.

Marc Ouellet (68), prefekt Kongregacije za biskupe i predsjednik Papinske komisije za Latinsku Ameriku te umirovljeni nabiskup Quebeca, Kanada

Zaređen je za svećenika biskupije Amos 25. 5. 1968. Diplomirao je teologiju i filozofiju, te doktorirao dogmatsku teologiju. Bio je ravnatelj i profesor na sjemeništu u Montrealu, gdje je 1990. postao rektor. Služio je i kao rektor Sjemeništa svetog Josipa u Edmontonu. Bio je savjetnik u Kongregaciji za kler. Kasnije je predavao na papinskom Lateranskom sveučilištu, gdje je 1997. preuzeo katedru za dogmatsku teologiju. Dana 3. ožujka 2001 imenovan je naslovnim biskupom Agropolija, te tajnikom Papinskog vijeća za promicanje ekumenizma. Ivan Pavao II. zaredio ga je za biskupa 19. 3. iste godine. Dana 15. 11. 2002. imenovan je nadbiskupom metropolitom Quebeca. član je Papinske teološke akademije. dana 30. 7. 2010 proglašen je za predstojnika Biskupske kongregacije, te predsjednika Papinske komisije za Latinsku Ameriku. Kardinalom ga je proglasio Ivan Pavao II. 21. 10. 2003. Član je Kongregacije za nauk Crkve, za kler, za nauk vjere, za Istočnu crkvu te one za Bogoštovlje i sakramente. Član je i Papinskog vijeća za kulturu, novu evangelizaciju, za tumačenje zakonskih propisa, te Papinske komisije za međunarodni euharistijski kongres.

Albert Malcolm Ranjith Patabendige Don (65), nadbiskup Colomba, Šri Lanka

Zaređen je za svećenika na trgu svetog Petra 29. srpnja 1975. dana 17. lipnja 1991. imenovan je biskupom Cabarsussija, te pomoćnim biskupom Colomba. dana 2. studenog, imenovan je biskupom Ratnapure. Dana 1. listopada 2001. imenovan je tajnikom Kongregacije za evangelizaciju, i predsjednikom Papinske komisije za pomoć u misijama. Imenovan je za apostolskog nuncija u Indoneziji i Istočnom Timoru 29. travnja 2004., te nadbiskupom u

Umbiraticu. Dana 1. prosinca 2005. imenovan je tajnikom Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente, a 16. lipnja 2009., za nadbiskupa Colomba. Od travnja 2010. predsjednik je katoličke biskupske konferencije na Šri Lanki. Kardinalom ga je proglasio Benedikt XVI., 20. studenog 2010. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente i one za Evangelizaciju.

George Pell (71) nadbiskup Sydneya, Australija.

Zaređen je 16. prosinca 1966., te ima diplomu iz teologije s Papinskog sveučilišta Urbaniana, magisterij iz obrazovanja na Monash University i doktorat iz filozofije u crkvenoj povijesti sa sveučilišta u Oxfordu.

Bio je biskupski vikar za obrazovanje u biskupiji Ballarata i član katoličke komisije za obrazovanje u Victoriji. Dana 30. ožujka imenovan je biskupom scale, te pomoćnim biskupom nadbiskupije Melbourne. Od 1988. do 1997. bio je predsjednik australskog Caritasa. Od 1994. do 1997. bio je tajnik biskupske komisije za obrazovanje. Godine 1989., kardinal Pell imenovan je predsjednikom komisije koja se bavila ustanovljenjem australskog katoličkog sveučilišta, te je od 1991. do 1995. bio kancelar zaklade. Od 1985. do 1987. bio je rektor Corpus Christi Collegea te sjemeništa Victorie i Tasmanije.

Polycarp Pengo (68), nadbiskup Dar-es-Salaama, Tanzanija

Zaređen je za svećenika 1971. Dvije godine bio je tajnik biskupa. Studirao je moralnu teologiju na Papinskom lateranskom sveučilištu gdje je i doktorirao. Predavao je moralnu teologiju na sveučilištu. U Kipalapali papa Ivan Pavao II. imenovao ga je biskupom Nachingwea 1983., a zaređen je u siječnju 1984. U listopadu 1986. imenovan je biskupom nove biskupije Tunduru-Masasi. Godine 1990. postaje nadbiskup koadjutor. Godine 2007. postaje predsjednik simpozija Biskupske konferencije Afrike i Madagaskara. Imenovan je u zbor kardinal 1998. godine. Član je Kongregacije za evangelizaciju naroda, nauk vjere, i kler. Papinskog vijeća za kulturu i za obitelj; kardinala za istraživanje ekonomskih i organizacijskih poslova Svete Stolice.

Jean-Baptiste Pham Minh Mân (79), nadbiskup Thàn-Phô Hô Chí Minh, Vijetnam

Zaređen je za svećenika 1965. Godine 1993. postaje biskup koadjutor biskupije My Tho. Godine 1998. nadbiskup Thàn-Phô Hô Chí Minha. U zbor kardinala uvrstio ga Ivan Pavao II. na konzistoriju 2003. godine. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente i evangelizaciju narodu; Papinskog vijeća za dušobrižništvo zdravstvenog osoblja.

Mauro Piacenza (68), prefekt Kongregacije za kler, Italija

Imenovan prefektom 2010. a od 2007. je bio tajnik Kongregacije za kler. Doktorirao na papinskom sveučilištu „Lateran“. Bio župni vikar i profesor na fakultetu. Bl. papa Ivan Pavao II. ga je 2003. godine imenovao predsjednikom Papinske komisije za kulturna dobra Crkve, a 2004. predsjednikom Komisije za sakralnu arheologiju. Godine 2012. postaje kardinal-dekan San Paolo alle Tre Fontane. Član je Kongregacije za katolički odgoj, Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente i Papinskog vijeća za društvena obavijesna sredstva.

Severino Poletto (79), nadbiskup emeritus Turina, Italija

Zaređen 1957. godine. Stekao licencijat iz moralne teologije na Alfonsiani. Godine 1980. postao je biskup koadjutor Fossane. Bio je 10 godina tajnik Biskupske konferencije Pijemonta. Godine 1989. postao biskup Astija, a 1999. nadbiskup Turina. Od 2010. nadbiskup emeritus Turina. U zbor kardinal uvrstio ga Ivan Pavao II. na konzistoriju 2001. Član je Prefektura za ekonomske poslove Svete Stolice.

José da Cruz Policarpo (77), lisabonski patrijarh, Portugal

Zaređen je 1961. za lisabonski patrijarhat i ima doktorat iz teologije s Papinskog sveučilišta Gregoriana u Rimu. Bio je ravnatelj sjemeništa u Penafirmeu, rektor sjemeništa u Olivaisu i dekan Bogoslovnog fakulteta portugalskog katoličkog sveučilišta. Kasnije je imao dva mandata (1988-1996) kao rektor istog sveučilišta. Autor je brojnih knjiga i znanstvenih članaka. Godine 1978. postaje naslovni biskup Caliabrije, a 29. lipnja, kada je zaređen za biskupa, i pomoćni biskup lisabonski. Godine 1997. imenovan je koadjutorom lisabonskog nadbiskupa, a 1998. postaje patrijarh. Također je i Veliki kancelar portugalskog katoličkog sveučilišta. U travnju 1999. je izabran za predsjednika portugalske biskupske konferencije i na toj službi ostaje do lipnja 2005. 3. svibnja 2011. ponovno je izabran u istu službu.

Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je kardinalom 21. veljače 2001. Član je Kongregacije za katolički odgoj i Papinskog vijeća za laike.

Vinko Puljić (67), nadbiskup vrhbosanski, BIH

Kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski, Sarajevo (Bosna i Hercegovina), rođen je 8. rujna 1945. u Priječanima, u biskupiji Banjoj Luci. Srednjoškolsko obrazovanje završio je u Međubiskupijskom sjemeništu u Zagrebu i sjemeništu u Đakovu. Studirao je filozofiju i teologiju na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu, a za svećenika je zaređen u đakovačkoj katedrali 29. lipnja 1970. Papa Ivan Pavao II imenovao ga je 19. studenog 1990. Vrhbosanskim nadbiskupom, a 1991. ga na grobu sv. Petra na blagdan Bogojavljenja zaređio za biskupa.

Njegovo pastoralno djelovanje u Vrhbosanskoj nadbiskupiji u Sarajevu započelo je 19. siječnja 1991. Kao nadbiskup odmah se usmjerio na pastoralne posjete po biskupiji kako bi se bolje upoznao s tamošnjim vjerskim i socijalnim stanjem. Za vrijeme tih posjeta posebnu je pažnju posvećivao sastancima sa svećenicima. Ali znakovi nadolazećeg zla uskoro su bili vidljivi. U kolovozu 1991. započeo je rat u Hrvatskoj. U Bosni i Hercegovini je izbio u studenom u Ravnom na jugu zemlje, a u travnju 1992. započeli su napadi na gradove uključujući Sarajevo. U novonastaloj situaciji odmah se uključio u pomaganje tisućama izbjeglica i prognanika mobiliziranjem svih crkvenih snaga i ljudi dobre volje. Upućivao je posebne apele za uzajamno poštivanje neotuđivih prava svake ljudske osobe bez obzira na rasu i vjeroispovijest, za pravo svakoga da živi u vlastitom domu, za jedinstvo u množini.

U svom neumornom radu za mir susreo se s brojnim političkim moćnicima u zemlji i inozemstvu. Tijekom rata često je riskirao svoj život tijekom pastoralnih posjeta župama, posebno onima pogođenim pošastima rata.

Iako je stajao na putu onih koji se nisu slagali s njegovim stajalištima, stekao je široko poštovanje među ljudima i političarima postajući referentna točka u najtežim trenucima. Njegove pisane i radio poruke uvijek su bile pozitivno prihvaćene od katolika, muslimana i pripadnika drugih religija. Kao svjedok tolikih gorkih suza u ime ljudi koji pate zbog rata često je govorio kao na međureligijskom suretu u Milanu u rujnu 1993. : „Nemojte nas napustiti!“

U više navrata je pokazao svoju sposobnost da bude pravi evanđeoski mirotvorac osjetljiv na patnje ljudi, otvoren za dijalog i vjeran načelima suživota među različitim društvenim, vjerskim i etničkim skupinama. Dana 12. studenog 1992., Papa Ivan Pavao II. u svom pismu upućenom svim biskupima Bosne i Hercegovine napisao mu je: „Kada sam 6. siječnja 1991. na Vas položio ruke i postavio Vas za pastira Crkve u Sarajevu nisam znao da će uskoro vaš križ biti toliko težak i vaša čaša toliko gorka.“

U travnju 1997. kardinal Puljić dočekuje papu Ivana Pavla II. u Sarajevu. Od 1995. do ožujka 2002. bio je predsjednik biskupske konferencije Bosne i Hercegovine. Potom ponovno od ožujka 2005. do ožujka 2010. Proglašen je kardinalom od strane pape Ivana Pavla II. 26. studenog 1994. Član je Papinskog vijeća za međureligijski dijalog.

Mar Bechara Boutros Al-Rahi (73), patrijarh Antiohije, Libanon

Zaređen 1962. godine za svećenika. Doktorirao je kanonsko i civilno pravo na Lateranu. Pomoćni biskup antiohijski postaje 1986., a 1990. biskup Byblosa. Godine 2009. postaje predsjednik Libanonskog biskupskog vijeća za medije. Godine 2001. postao patrijarh maronitskih kršćana. Član Kongregacije za Istočnu crkvu. Papa Benedikt XVI. ga 2012. imenuje kardinalom. Član je Vrhovnog suda Apostolske signature, Papinskog vijeća za dušobrižništvo migranata i selilaca i Papinskog vijeća za sredstva društvenog priopćavanja.

Gianfranco Ravasi (70), predsjednik Papinskog vijeća za kulturu, Italija

Kardinal Gianfranco Ravasi, predsjednik Papinskog vijeća za kulturu i predsjednik Papinskog povjerenstva za sakralnu arheologiju, rođen je u Merateu, Italiji 18. listopada 1942. Zaređen je za svećenika milanske nadbiskupije 28. lipanja 1966., a studirao je na Papinskom sveučilištu Gregoriana i na Papinskom biblijskom institutu.

Podučavao je Stari zavjet na teološkom fakultetu na sjeveru Italije. 1989. do 2007. bio je u službi prefekta Ambrozijske knjižnice u Milanu. Napisao je mnoge knjige, članke za L'Osservatore Romano i L'Avvenire, te je vodio televizijsku emisiju Granice Duha.

3. rujna 2007. imenovan je naslovnim nadbiskupom Villamagna u Proconsolari, predsjednik Papinskog vijeća za kulturu te predsjednik Papinskog povjerenstva za kulturnu baštinu Crkve i sakralnu arheologiju.

Od ožujka 2012. predsjednik je kulturnog udruženja Danteova kuća u Rimu posvećenom promoviranju Danteovih dijela u Italiji i izvan nje.

Kardinalom ga je proglasio papa Benedikt XVI. u konzistoriju od 20. studenog 2010. Član je Papinskog vijeća za međureligijski dijalog i promicanje nove evangelizacije.

Giovanni Battista Re (79), prefekt emeritus Kongregacije za biskupe i predsjednik emeritus Papinskog povjerenstva za Latinsku Ameriku, Italija

Doktorirao kanonsko pravo na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. Bio je poslan u Panamu i Iran dok nije pozvan u državno tajništvo, gdje je imao službu tajnika nadbiskupa Giovannija Benellija. Godine 1987. imenovan je tajnikom Kongregacije za biskupe i titularnim nadbiskupom Vescovije, a biskupsko ređenje prima na 7. studenog. Dvije godine kasnije imenovan je zamjenikom državnog tajnika, te ostaje u toj službi 11 godina. Godine 2000. Sveti Otac imenovao ga je prefektom Kongregacije za biskupe i predsjednikom Papinskog povjerenstva za Latinsku Ameriku. U listopadu 2001. postaje predsjednik delegat 10. redovite opće skupštine Biskupske Sinode. Bio je predsjednik 5. generalne konferencije Episkopata Latinske Amerike u Aparcadiji, Brazil (13.-31. svibanj 2007.) Kardinalom ga je proglasio papa Ivan Pavao II. u konzistoriju od 21. veljače 2001. Član je Državnog tajništva, Kongregacije: za nauk vjere, za evangelizaciju naroda, za Istočne Crkve; Uprave baštine Apostolske stolice, Papinskog vijeća za Vatikansku državu

Jean-Pierre Ricard (68), nadbiskup Bordeauxa, Francuska

Godine 1993. imenovan je naslovnim biskupom Pulcheriopolisa i pomoćnim biskupom Grenoblea. Godine 1996. imenovan je biskupom koadjutorom, a 6. rujna iste godine postaje biskupom Montpelliera. 1999. odlazi u Peru u posjet fidei donum svećeniku fra Andréu Bésinetu iz Montpelliera. 2000. odlazi u Libanon sastati se s političkim i vjerskim vođama. Nadbiskup Bordeauxa postaje 2001. Kardinal Ricard naporno je radio na poticanju odnose sa Židovima i oživljavanju veze francuske Crkve u Africi osnivajući "afrički sektor" i "europski sektor" unutar Predsjedništva Biskupske konferencije. Godine 2003. objavljuje knjigu pod nazivom Sedam izazova Crkve. Bio je predsjednik francuske Biskupske konferencije (6. studeni 2001. – 5. studeni 2007.) Bio je i potpredsjednik Vijeća europske biskupske konferencije (CCEE) (listopad 2006. - listopad 2011.). Papa Benedikt XVI. proglasio ga je

kardinalom u konzistoriju od 24. ožujka 2006. Član je Kongregacije: za nauk vjere, za bogoštovlje i disciplinu sakramenata, za katolički odgoj, Papinskih vijeća: za kulturu, za promicanje jedinstva kršćana, Papinskog povjerenstva Ecclesia Dei, Vijeća kardinala za proučavanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice.

Justin Francis Rigali (77), nadbiskup emeritus philadelphijski, SAD

Zaređen je za svećenika 25. travnja 1961., a doktorat ima iz kanonskog prava. 1964. ulazi u engleski odjel vatikanskog državnog tajništva, čijim je predsjednikom imenovan 1970., nakon što je služio u Apostolskoj nuncijaturi u Madagaskaru (1966.-1970.). Radio je kao prevoditelj engleskog za papu Pavla VI., kojeg je pratio u raznim zemljama. Osim toga predavao je i na Papinskoj crkvenoj akademiji. Godine 1985. imenovan je naslovnim nadbiskupom Bolsena, a za biskupa je zaređen 14. rujna 1985. U isto vrijeme imenovan je predsjednikom Papinske crkvene akademije. Od 1985.-1990., obnašao je različite službe u Vatikanu, a 21. prosinca 1989. imenovan je tajnikom Kongregacije za biskupe i nedugo nakon toga, 2. siječnja 1990., tajnikom Kardinalskog zbora. Godine 1994. imenovan je nadbiskupom Saint Louisua, Missouri. Godine 2003. imenovan je nadbiskupom Philadelphije. Njegova ostavka je prihvaćena 19. srpnja 2011. Služi u različitim odborima Biskupske konferencije SAD-a.

Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je kardinalom u konzistoriju od 21. listopada 2003. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente, za biskupe; Odbora Vox Clara; Uprave baštine Apostolske Stolice.

Norberto Rivera Carrera (70), nadbiskup Meksika, Meksiko

Doktorirao je teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. Papa Pavao VI. Zaredio ga je za svećenika 3. srpnja 1966. u bazilici Svetog Petra.

Bio je osnivač pokreta za Dane kršćanskog života; kapelan u San Martín de Porres; bavio se izgradnjom župe Santa Rosa de Lima i crkve Marija Pomoćnica; član prezbiterskog vijeća; biskupijski tajnik pastoralne komisije, član biskupijskog vijeća i dijecezanskog konzultorija; direktor društvenih komunikacija nadbiskupije. Godine 1985. zaređen je za biskupa. Od 1989. do 1995. bio je predsjednik Meksičke biskupske konferencije, Komisije za obitelj.

Od travnja 1993. do 1995. bio je na čelu Obiteljskog odjela Latinske Amerike biskupskog vijeća (CELAM). Godine 1995. imenovan je meksičkim nadbiskupom Primate. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je kardinalom u konzistoriju od 21. veljače 1998.

Član je Kongregacija: za Bogoštolje i sakramente, za kler, Papinskog vijeća za obitelj; Papinskog povjerenstva za Latinsku Ameriku; Vijeća kardinala za proučavanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice.

Francisco Robles Ortega (63), nadbiskup Guadalajare, Meksiko

Zaređen je za svećenika 20. srpnja 1976., a diplomirao je dogmatsku teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Ivan Pavao II imenovao ga je naslovnim biskupom Bossa i pomoćnim biskupom Toluca 30. travnja 1991., a za biskupa je zaređen 5. lipnja iste godine.,

Nakon smrti biskupa Alfredo Torres Romera 1995. Imenovan je dijecezanskim upraviteljem, a 15. lipnja 1996. imenovan je biskupom Toluca. Meksički biskupi izabrali su ga kao jednog od dva biskupa koji će ih zastupati na biskupskoj sinodi Posebne skupštine za Ameriku održanoj od 16. studenog do 12. prosinca 1997. Godine 2003. imenovan je nadbiskupom Monterreya, a 2011. imenovan je nadbiskupom Guadalajare. U studenom 2012. postao je predsjednikom Meksičke biskupske konferencije.

Papa Benedikt XVI. proglasio ga je kardinalom u konzistoriju od 24. studenog 2007. Član je Papinskih vijeća za promicanje nove evangelizacije; za društvene komunikacije; Papinskog povjerenstva za Latinsku Ameriku.

Franc Rode, HAC, prefekt emeritus Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, nadbiskup u miru u Ljubljani, Slovenija

Kardinal Rode započeo je svoju službu u župnoj službi, a zatim počeo predavati na Teološkom fakultetu u Ljubljani. Redovito je objavljivao članke u katoličkim časopisima.

Godine 1981. imenovan je podtajnikom, a kasnije tajnikom tajništva za nevjernike Svete Stolice. Kada je dikasterij zatvoren, kardinal Rode postao tajnik Papinskog vijeća za kulturu.

Godine 1997. imenovan je mitropolitom nadbiskupom ljubljanskim i bio je predsjednik Biskupske konferencije. Za biskupa je zaređen 1997. godine, a 2004. imenovan je prefektom

Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. Kardinal Benedikt XVI. proglasio ga je kardinalom u konzistoriju od 24. ožujka 2006. Član Kongregacija za Bogoštovlje i sakramente, za biskupe, za evangelizaciju naroda; za katolički odgoj.

Oscar Andrés Rodríguez Maradiaga (70), SDB, nadbiskup Tegucigalpa, Honduras

Zaređen je za salezijanca 28. lipnja 1970., a ima doktorat iz teologije s Papinskog Lateranskog sveučilišta u Rimu i diplome iz kliničke psihologije i psihoterapije s Leopolda Franz Sveučilištu, Innsbruck. Podučavao je kemiju, fiziku i glazbu na raznim salezijanskim fakultetima u El Salvadoru, Hondurasu i Gvatemali, a bio je i profesor moralne teologije i ekleziologije na salezijanskom teološkom institutu, Gvatemala, te rektor salezijanskog filozofskog instituta u istoj zemlji. Godine 1978. imenovan je naslovnim biskupom Pudentiana i pomoćnim biskupom Tegucigalpa, a biskupsko ređenje prima 8. prosinca. Nadbiskup Tegucigalpa postaje 1993., a bio je i predsjednik CELAM-a (1995-1999). Trenutno je predsjednik biskupske konferencije Hondurasa. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je kardinalom u konzistoriju od 21. veljače 2001. Član je Kongregacija: za kler, za katolički odgoj; Papinskih vijeća: za pravdu i mir, za društvena obavijesna sredstva; "Cor Unum"; Papinskog povjerenstva za Latinsku Ameriku; Posebnog vijeća za Ameriku Glavnog tajništva Biskupske sinode.

Paolo Romeo (75), nadbiskup Palermo, Italija

Završio je studij teologije na Gregorijani i diplomirao kanonsko pravo na Papinskom sveučilištu Lateran. Zaređen je za svećenika 18.3.1961. godine u kapeli biskupskog sjemeništa u Acirealeu i nastavio je studij uskladiвши ga sa svojom svećeničkom službom. Nakon pohađanja Papinske crkvene akademije 1967. godine ušao je u službu Svete stolice, vršeći dužnost papinskog izaslanika na Filipinima, u Belgiji i Luksemburgu, pri Europskoj zajednici, u Venezueli, u Ruandi i u Burundiju. Bio je u službi na Haitiju u vrijeme teških i složenih prilika nakon pada Duvalierovog režima i nakon niza državnih udara koji su označili težak hod prema toliko željkovanoj demokraciji. Benedikt XVI. imenovao ga je kardinalom 2010.

Antonio María Varela Rouco (76), nadbiskup Madrida, Španjolska

Zaređen je za svećenika 28. ožujka 1959. godine. Završio je pravo i teologiju na Sveučilištu u Monaku. Zaređen je za biskupa 31. listopada 1976., a imenovan je kardinalom 21. veljače 1998. godine. Član je Kongregacije za biskupe, za kler i za katolički odgoj. Član je vrhovnog suda Apostolske signature te Papinskog vijeća za tumačenje zakonskih propisa i za kulturu.

Stanisław Ryłko (67), predsjednik Papinskog vijeća za laike, Poljska

Zaređen je za svećenika 30. ožujka 1969. godine. Diplomirao je teologiju na Papinskom teološkom fakultetu u Krakovu. Završio je i studij društvenih znanosti na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Posebno se zanimao za ulogu i poslanje laika u Crkvi. Zaređen je za biskupa 6. siječnja 1996. godine, a imenovan je kardinalom 24. studenog 2007. Autor je brojnih publikacija, od kojih je jedno izdanje "Laici u Crkvi danas, izazovi i ciljevi" (2000.) Član je Kongregacije za kauze svetaca i za biskupe. Član je Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije i Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

Salazar Gómez Rubén (70), nadbiskup metropolit u Bogoti, Kolumbija

Diplomirao je dogmatsku teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Ima diplomu i iz biblijskih znanosti na Papinskom biblijskom institutu. Zaređen je za svećenika 20. svibnja 1967. godine, a za biskupa 25. ožujka 1992. Imenovan je kardinalom 24. studenog 2012. Član je Papinskog vijeća za pravdu i mir te Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

Juan Íñiguez Sandoval (79), nadbiskup emeritus Guadalajare, Meksiko

Diplomirao je filozofiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana, a doktorirao je dogmatsku teologiju na istom sveučilištu. Zaređen je za svećenika 27. listopada 1957. 30. travnja 1988. zaređen je za biskupa, a kardinalom je imenovan 26. studenog 1994. godine. Član je Kongregacije za institute posvećenog života i družbe apostolskog života i Kongregacije za katolički odgoj. Član je i Papinskog vijeća za kulturu i Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

Leonardo Sandri (69), prefekt Kongregacije za Istočnu crkvu, Argentina

Od 2000. do 2005. bio je zamjenik državnog tajnika Svete Stolice. Od 2007. prefekt Kongregacije za Istočne crkve. Porijeklom je Talijan. Kažu da je bio Sodanov čovjek, iskusan diplomat.

Robert Sarah (67), predsjednik papinskog vijeća "Cor Unum" i nadbiskup emeritus Conarkyja, Gvineja

Zaređen je za svećenika 20. srpnja 1969., a zatim je otišao na studij u Rim gdje je dobio diplomu iz teologije na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Pohađao je i Papinski institut Biblicum. Papa Ivan Pavao II. zaredio ga je za biskupa 1979. godine nazvavši ga "dječak biskup" jer je u vrijeme ređenja bio najmlađi biskup na svijetu. 2001. imenovan je tajnikom Kongregacije za evangelizaciju naroda. Imenovan je kardinalom 20. studenog 2010. Član je i Papinskog vijeća za laike i za pravdu i mir.

Paolo Sardi (78), vrhovni predsjedatelj malteškog reda, Italija

Diplomirao je teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana. Zaređen je za svećenika 29. lipnja 1958. Ima diplomu i iz kanonskog prava. Posvetio se radu u župnom pastoralu i moralnoj teologiji. Diplomirao je i pravo na Katoličkom sveučilištu Svetog Srca u Milanu. 1975. napisao je članak "Abortus jučer i danas" u kojem je progovorio o tom delikatnom pitanju. Za biskupa ga je zaredio papa Ivan Pavao II. 6. siječnja 1997., a imenovan je kardinalom 20. studenog 2010. Bio je vicekamerlengo Svete rimske crkve na konklavama u travnju 2005. godine na kojima je izabran papa Benedikt XVI. Član je kongregacije za kauze svetaca i vrhovnog suda apostolske signature. Član je i Papinske komisije za laike.

Théodore-Adrien Sarr (76), nadbiskup metropolit Dakra, Senegal

Zaređen je za svećenika 28. svibnja 1967. Diplomirao je klasičnu književnost na Sveučilištu u Dakru. Imenovan je biskupom 1. srpnja 1974. Bio je prvi afrički biskup u biskupiji. Bio je član Biskupske konferencije Senegala, Mauritanije, Capo Verdea i Gvineje-Bissau i bio je predsjednik Povjerenstva za odgoj. Imenovan je kardinalom 24. studenog 2007. Član je Papinske kongregacije za Bogoštovlje i sakramente te za evangelizaciju naroda. Član je Papinskog vijeća za kulturu.

Odilo Pedro Scherer (63), nadbiskup Sao Paula, Brazil

Studirao na Gregoriani. Profesor na Sveučilištima. Od 1994. do 2001. bio je službenik u kongregaciji za biskupe u Rimu. Imenovan nadbiskupom 2007. godine, a iste godine i kardinalom. Godine 2008. postaje članom Kongregacije za kler. Godine 2011. imenovan je jednim od prvih članova Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije. Slovi kao konzervativac: „Svećenici nisu zabavljači... Misu se ne smije pretvarati u show.“

Christoph, O.P. Schönborn (68), nadbiskup Beča, Austrija

Zaređen je za svećenika 27. prosinca 1970. Diplomirao je teologiju 1974. godine u Parizu. 29. rujna 1991. zaređen je za biskupa u katedrali svetog Stjepana. 1995. imenovan je Nadbiskupom koadjutorom Beča, a 14. rujna 1995. postaje nadbiskupom Beča. Autor je brojnih znanstvenih radova. Značajne su njegove rasprave o sadašnjosti i budućnosti ujedinjene Europe. Od lipnja 1998. je predsjednik Austrijske biskupske konferencije. Član je Kongregacije za nauk vjere, za Istočne crkve i za katolički odgoj. Član je Papinskog vijeća za kulturu i za promicanje nove evangelizacije. Za kardinala ga zaredio papa Ivan Pavao II. 1998. godine.

Angelo Scola (71), nadbiskup Milana, Italija

Svojedobno glavni teolog u organizaciji Comunione e Liberazione. Postaje rektorom Papinskog sveučilišta „Lateran“ 1995. godine, a iste godine postaje i članom Kongregacije za kler. Protagonist je dvaju projekata: „Nova evangelizacija“ i „Oaza“ (dijalog s Islamom uz podršku kršćanima na Levantu - zemljopisnom području koje obuhvaća današnju Siriju, Libanon, Jordan, Izrael i palestinsko područje).

Crescenzo Sepe (69), nadbiskup Napulja, Italija

Zaređen je za svećenika 12. ožujka 1967. godine. Diplomirao je teologiju i kanonsko pravo na Papinskom sveučilištu Lateran, a ima i diplomu iz filozofije sa Sveučilišta "La Sapienza" u Rimu. Zaređen je za biskupa 26. travnja 1992., a imenovan je kardinalom 21. veljače 2001. Član je Kongregacije za kler i za nauk vjere. Član je Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana i za tumačenje zakonskih propisa.

Luis Antonio Tagle (55), nadbiskup Manile, Filipini

Doktorirao sakralnu teologiju, intelektualac, glasoviti teolog. Godine 2011. postaje nadbiskup Manile koja broji 2.8 milijuna katolika. Član je Kongregacije za katolički odgoj. Ističe se brigom za siromašne i vještim govorima. Na Filipinima kažu da ima „teološki um, glazbeničku dušu i pastirsko srce“.

Jean-Louis Tauran (69), predsjednik Papinskog vijeća za međureligijski dijalog, Francuska

Zaređen je za svećenika 20. rujna 1969. Završio je filozofiju, teologiju i kanonsko pravo. Nakon ređenja služio je kao župni vikar u Bordeauxu. U ožujku 1975. ušao je u diplomatsku službu Svete Stolice i bio dodijeljen Apostolskoj nuncijaturi u Dominikanskoj Republici, a kasnije je prebačen u Apostolsku nuncijaturu u Libanon. Zastupa Svetu Stolicu u Organizaciji za sigurnost i suradnju u Europi (OESS), a sudjelovao je i na raznim europskim konferencijama. Godine 1988. imenovan je za podtajnika Vijeća za javne poslove Crkve. 6. siječnja 1991. bio je posvećen kao titularni nadbiskup Thelepte i imenovan tajnikom Vijeća (sada poznat kao Odjel za odnose s državama u Tajništvu države). Vodio je izaslanstvo Svete Stolice na brojnim međunarodnim konferencijama. 25. lipnja 2007. bio je nominiran predsjednik Papinskog vijeća za međureligijski dijalog. Kardinal je izabran i imenovan za vrijeme pontifikata Ivana Pavla II u konzistorij, 21. listopada 2003. Proto-đakon od 21. veljače 2011. Član je Tajništva države (druga sekcija); Kongregacija: za nauk vjere, za Istočne Crkve, za biskupe; Papinskih vijeća: za promicanje jedinstva kršćana; za kulturu; Vrhovnog suda Apostolskog Potpisa; Papinskog vijeća za Vatikanske države;

Julio Terrazas Sandoval, C.S.S.R. (76), nadbiskup Santa Cruz de la Sierra, Bolivija

Zaređen je za Redemptorista 29. srpnja 1962., a diplomirao u socijalnoj službi iz EMACAS Sveučilišta u Francuskoj. On je bio nadređen Redemptorist zajednice u Vallegrande i vikar forane. 15. travnja 1978. bio je izabran za titularnog biskupa Apisa i pomoćnog La Paza, prima biskupsko ređenje 8. lipnja. Predsjedavao je biskupskoj komisiji za laike, mlade i zvanja i bio član CELAM Komisije na laike.

1980., 1985. i 1987. je prisustvovao Biskupskim sinodama i posebnoj skupštini za Ameriku u 1997. Bio je izabran za predsjednika Bolivijske Biskupske Konferencije 1985. i 1988., a

ponovo izabran 2006.-2009. i 2009-2012. Imenovan nadbiskupom Santa Cruz 6. veljače 1991. Držao je nadbiskupske sinode, aktivno promicao zvanja i izgradnju novog velikog sjemeništa. 21. veljače 2001. izabran i proglašen kardinal od Ivana Pavla II u Konzistorij, s naslovom S. Giovanni Battista de 'Rossi (Sv. Ivan Krstitelj od Rossi). Član je Papinskog vijeća za laike; Papinske komisije za Latinsku Ameriku.

Dionigi Tettamanzi (78), nadbiskup emeritus Milana, Italija

U dobi od 11 godina ušao je u biskupijsko sjemenište u Seveso San Pietro, gdje je započeo studij. Tada je pohađao sjemenište u Donjoj Venegoni do 1957., kada je primio licencijat iz teologije. U istoj godini 28. lipnja, zaređen je za nadbiskupa Milan. Doktorirao je teologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. Više od 20 godina je redavao fundamentalnu teologiju u glavnom sjemeništu Donja Venegono i pastoralnu teologiju na Svećeničkom Institutu Marija bezgrešno i Lombard Regionalnog zavoda za pastoral, Milan. Također je autor mnogih pisanih djela. Uz intenzivne akademske aktivnosti, sudjelovao je na sastancima, konvencijama, tečajevima i televizijskim debatama. Također je pridonio pisanju radova za 'L'Osservatore Romano' i 'Avvenire'. Osim toga, ipak je uspio zadržati svoju pastirsku djelatnost u župama Masnago, San Pietro martire u Seveso, Santo Stefano Arno, Turate. Bio je vrlo aktivan u talijanskoj Konfederaciji obiteljskih savjetovališta kršćanske inspiracije od 1979. do 1989., u Oari (pastoralni pokret za zajedništva i nade za one koji pate) i Udruge talijanskih katoličkih liječnika, milanski odsjek gotovo 20 godina. Nakon što je imenovan za Prelata časti Njegove Svetosti 1985., 11. rujna 1987. bio je pozvan da služi kao rektor Papinskog Lombard sjemeništu. 28. travnja 1989., CEI pozvao ga je da bude predsjednik uprave lista "Avvenire".

1. srpnja 1989. izabran je za mitropolita nadbiskupa Ancona-Osme. Prima biskupsko ređenje 23. rujna 1989. Tijekom tog razdoblja bio je predsjednik Biskupske konferencije u regiji Marche, a u lipnju 1990. je bio izabran za predsjednika Biskupske komisije SEI za obitelj. 14. ožujka 1991. bio je imenovan tajnik CEI i 6. travnja iste godine podnio je ostavku u Ancona-Osme. Nakon četiri godine intenzivnog rada za talijansku Crkvu, 20. travnja 1995. imenovan je mitropolit nadbiskup Genove. Služio i kao predsjednik regionalne biskupske konferencije. 25. svibnja 1995. do svibnja 2000. bio je imenovan potpredsjednik SEI. U siječnju 1998, Stalno vijeće HZZ imenovao ga je za kapelana talijanske katoličke liječnike komore.

Sudjelovao je kao stručnjak na Sinodi biskupa o obitelji (1980.) i za laike (1987.), a kao sinodalni otac na dvije posebne skupština Biskupske sinode za Europu (1991 i 1999) te sinodi za Posvećeni Život (1994). Nadbiskup Milana, od 11. srpnja 2002 do 28. lipnja 2011. 21. veljače 1998 uvršten u zbor kardinala Svete Rimske crkve od strane Ivana Pavla II

Član je Kongregacije za kler, za katolički odgoj, za Istočne crkve, Papinskog vijeća za obitelj; Vijeća kardinala za proučavanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice; Posebnog Vijeća za Europu Glavnog tajništva Biskupske sinode.

Baselios Cleemis Thottunkal (53), viši nadbiskup Trivandruma za vjernike siro-malankarskoga obreda, Indija

U zbor kardinala Svete Rimske Crkve uvrstio ga je papa Benedikt XVI. na konzistoriju 24. studenoga 2012. Pohađao je dječjačko sjemenište u Tiruvalli od 1976. do 1979. godine. Diplomirao je filozofiju na Papinskom institutu sv. Josipa u Mangalapuzhi, Aluva, a teologiju na Papinskom sveučilištu Pune. Zaređen je 11. lipnja 1986. godine. Magistrirao je teologiju na Sveučilištu Dharmaram u Bangaloreu. Doktorirao je ekumensku teologiju na Papinskom sveučilištu sv. Tome Akvinskog u Rimu. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je pomoćnim biskupom Trivandruma za vjernike siro-malankarskoga obreda 18. lipnja 2001. Sveta Stolica proglasila ga je šestim biskupom Tiruvalske eparhije 11. rujna 2003. Postavljen je za prvog nadbiskupa mitropolita Tiruvalske mitropolije 10. lipnja 2006. Nabiskupskoj sinodi siro-malankarske Crkve koja se održavala od 7. do 10. veljače 2007. izabran je za drugog višeg nadbiskupa za vjernike siro-malankarskoga obreda, a taj je izbor potvrdio papa Benedikt XVI. Član je Kongregacije za istočnu crkvu i Papinskog vijeća za međureligijski dijalog.

John Tong Hon (73), biskup Hong Konga, Kina

1964. je bio poslan u Rim na studij na Papinskom sveučilištu Urbaniana gdje je doktorirao dogmatsku teologiju. Zaređen je za svećenika pape Pavla VI. 6. siječnja 1966., zajedno s 61 drugih đakona iz 23 misijskih zemalja. 1970. postao predsjednik biskupijske ekumenske komisije, a 1980., ravnatelj Studijskog centra Sveti Duh. Također radio na časopisu Concilium. U prosincu 1992. postao generalni vikar biskupije Hong Kong. 13. rujna 1996 imenovan je za titularnog biskupa Bossa i pomoćnog Hong Konga. Primio biskupskoređenje

9. prosinca 1996. 30. siječnja 2008. imenovan je za biskupa koadjutora Hong Konga. 15. travnja 2009. postao je biskup Hong Konga.

30. lipnja 2012. bio je nominiran predsjednika delegata XIII. redovnoj Glavnoj skupštini Biskupske sinode koja će se održati u Vatikanu od 7. – 28. listopada 2012, na temu "Nova evangelizacija za prijenos kršćanske vjere". 18. veljače 2012. papa Benedikt XVI. uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve. Član je Kongregacije za evangelizaciju naroda, Papinskog vijeća za međureligijski dijalog, Vijeća kardinala za proučavanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice.

Telesphore Placidusa Toppo (73), nadbiskup Ranchija, Indija

Zaređen je za svećenika 3. svibnja 1969. Kardinal Toppo studirao je na Regionalnom Major sjemeništu sv Albertova College u Ranchi. Predaje nekoliko predmeta iz područja povijesti umjetnosti na sveučilištu St. Xavier 's College, Ranchi. Nakon studija u teologije na Papinskom sveučilištu Urbaniana u Rimu, bio je nominiran za biskupa Dumka 8. lipnja 1978. i zaređen 7. listopada 1978. Kardinal Toppo služio najprije kao pomoćnik učitelja, a zatim ravnatelj srednje škole St. Joseph. Imenovan nadbiskupom koadjutorom u Ranchi 8. studenoga 1984. Kardinal Toppo je služio kao predsjednik biskupske konferencije u Indiji (CBCI) 2004. – 2008. i 2002. – 2005. služio kao predsjednik Konferencije katoličkih biskupa u Indiji (CCBI). 12. siječnja 2011. je ponovno izabran za predsjednika Konferencije katoličkih biskupa u Indiji (CCBI). 2002. je primio nagradu Jharkhand Ratan za doprinos socijalnom radu u Jharkhandu. Predsjednik delegat na 11. redovitoj Glavnoj skupštini Biskupske sinode, Euharistija: izvor i vrhunac života i poslanja Crkve (listopad 2005.) 21. listopada 2003. papa Ivan Pavao II uvrstio ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve. Član je Kongregacije za evangelizaciju naroda; Papinskih vijeća: za međureligijski dijalog, za kulturu; Vijeća kardinala za proučavanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice; Kardinalske komisije za kontrolu Zavoda za radove religije (IOR).

Jean-Claude Turcotte (76), nadbiskup emeritus Montreala, Kanada

Klasično obrazovanje stekao je u André-Grasset školi (1947.-1955.). Ušao je montrealsko glavno sjemenište, nastavio studirati teologiju i dobio diplomu iz teologije. Zaređen je za svećenika 24. svibnja 1959. u crkvi Sv. Vinka Paulskog od strane pomoćnog biskupa Laurent Morin u Montrealu. Prvi put je imenovan vikarom u župi sv Mathiasa (1959.-1961.), a potom je postavljen za dijecezanskog asistenta-kapelana za kršćansku radnu mladež (1961.-1964.). Studij je nastavio u Francuskoj na Katoličkom fakultetu u Lilleu gdje je stekao diplomu u socijalnoj službi (1965.-1965.). Vrativši se u svoju zemlju, on je osnovao biskupijskog kapelana JICF i pokret kršćanskih radnika (1965.-1967.). Od 1967.-1974., obnašao je različite dužnosti u Uredu za kler: bio je odgovoran za bogoslove u biskupiji Montrealu, tajnik Komisije „des Traitements“, i zadužen za studije i trajnu formaciju klera. U 1974. je postao direktor odjela za župni pastoral. 25. rujna 1981., nadbiskup Paul Grégoire imenovao ga generalnim vikarom biskupije i općim koordinatorom pastoralnim programima. 14. travnja 1982., imenovan je naslovnim biskupom Suas pape Ivana Pavla II, a istovremeno i pomoćnim nadbiskupom Montrealu. Primio je biskupsko ređenje iz ruku nadbiskupa Pavla Gregoire 29. lipnja 1982. Bio je delegat biskupa Quebecu na pokrajinske vlade u vrijeme Svetog Oca posjeta u rujnu 1984. Također je bio odgovoran za koordinaciju posjet u biskupiji Montrealu.

Dana 17. ožujka 1990., Papa Ivan Pavao II postavlja biskupa Jean-Claude Turcotte za nadbiskupa Montreala. U kolovozu 1993., Osmi Svjetski dan mladih je održan u Denveru. Nadbiskup Turcotte je bio pozvan dati katehezu na francuskom govornom području mladih na ovom prigodom, na temu: "Za mene, navješćujući Evanđelje nije razlog za slavu, već dužnost ". Na poziv pape Ivana Pavla II, sudjelovao je na sinodi 'Posvećeni života i njegove uloge u Crkvi i u svijetu ', koji je održan u Rimu u listopadu 1994., a na posebnoj skupštine Biskupske sinode 1997. bio je predsjednik Komisije za poruke. Predsjednik kanadske konferencije katoličkih biskupa 1997. - 2000. Nadbiskup emeritus u Montrealu, 20. ožujka 2012. 26. studenog 1994. Ivan Pavao II uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve, od Nostra Signora Naslov del SS. Sacramento e Santi Martiri Canadesi (Gospa od Presvetog Sakramenta i Sveti kanadski mučenici). Član je Kongregacije: za kauze svetaca; evangelizaciju naroda; Posebnog vijeća za Ameriku od Glavnog tajništva Biskupske sinode.

Peter Turkson (64), predsjednik Papinskog vijeća Iustitia et pax, Gana

Za svećenika nadbiskupije Cape Coast zaređen je 1975. godine, a njezinim nadbiskupom imenovan je 6. listopada 1992. Za biskupa je posvećen 27. ožujka 1993. Dužnost predsjednika Biskupske konferencije Gane obnašao je od 1997. do 2005. Sudjelovao na konklavama 2005. godine.

Jorge Urosa Savino Liberato (70), nadbiskup Caracasa, Venezuela

Zaređen je za svećenika 15. kolovoza 1967. Doktorirao teologiju. 13. srpnja 1982. imenovan je naslovnim biskupom Vegesela u Byzacena i pomoćnim biskupom nadbiskupije Caracasa, gdje je služio kao generalni vikar središnjoj zoni. 17. ožujka 1990. imenovan je za nadbiskupa Valencije, Venecuela. Unutar Biskupske konferencije, bio je imenovan za kandidata za Sinodu za Ameriku (1997), a bio je predsjednik biskupske komisije za socijalni pastoral. Papa Benedikt XVI. imenovao kardinala Urosa Savino za nadbiskupa Caracasa 19. rujna 2005. 24. ožujka 2006 Benedikt XVI uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve. Član je Kongregacije za kler; Papinskih vijeća: za pravdu i mir, za kulturu; Papinske komisije za Latinsku Ameriku; Vijeća kardinala za proučavanje organizacijskih i ekonomskih poslova Svete Stolice.

Agostino Vallini (72), generalni vikar za grad Rim

Doktorirao kanonsko i građansko pravo na „Lateranu“. Bogat sveučilišni rad. Godine 2008. postaje generalni vikar za grad Rim i naslijeđuje Camilla Ruinija. Također je veliki kancelar Papinskog sveučilišta Lateran. Član je Kongregacije za kauze svetaca, Kongregacije za biskupe, Kongregacije za redovnike i svjetovne institute, Kongregacije za evangelizaciju naroda. Papa ga 2012. imenuje sinodalnim ocem uoči sinode biskupa o novoj evangelizaciji.

Antonio Maria Vegliò (75), predsjednik Papinskog vijeća za dušobrižništvo selilaca i putnika, Italija

Zaređen je za svećenika 18. ožujka 1962., završio filozofiju i teologiju te doktorirao kanonsko pravo. Služio je u Apostolskoj Nuncijaturi u Peruu, Filipinima, Senegalu, Velikoj Britaniji te u drugoj sekciji Tajništva u državi. Imenovan naslovnim nadbiskupom Eclano 27. srpnja 1985., apostolskim nuncijem u Papui Novoj Gvineji i pro-nuncijem Solomonskih otoka. Služio kao apostolski nuncij u Senegalu, Gvineji Bisau, Cape Verde i Mali, i kao apostolski delegat u Mauritaniji. U listopadu 1997., imenovan je apostolskim nuncijem u Libanonu i Kuvajtu. Dana 11. travnja 2001, imenovan je za tajnika Kongregacije za Istočne Crkve. Dana 28. veljače 2009, papa Benedikt XVI. imenovao ga je predsjednikom Papinskog vijeća za dušobrižništvo selilaca i putnika.

18. veljače 2012. papa Benedikt XVI. uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve. Član je Kongregacije za Bogoštovlje i sakramente; Papinskih vijeća: za laike, za obitelj.

Raul Eduardo Vela Chiriboga (79), nadbiskup emeritus Quito, Ekvador

Jedan od devetoro djece, pohađao je srednju salezijansku školu prije ulaska u sjemenište gdje je studirao teologiju i filozofiju. 28. srpnja 1957. zaređen je za svećenika i služio u biskupiji Riobamba, radio i kao ravnatelj Caritasa. Godine 1968., služio je kao podtajnik konferencije ekvadorske biskupije do 1970., kada je izabran za generalnog sekretara. 20. travnja 1972. imenovan je naslovnim biskupom Ausafa i pomoćnim biskupom Guayaquil. Posvećen 21. svibnja 1972. Tijekom tog vremena radio je s kršćanskim obiteljskim pokretom. 29. travnja 1975. imenovan je biskupom Azogues. 8. srpnja 1989.. premješten je naslovnim biskupom od Pauzera i imenovan vojnim ordinarijem Ekvadora. 21. ožujka 2003. imenovan je nadbiskupom Quita, gdje je radio prije svega za obrazovanje i svećeničke formacije. Nadbiskup emeritus Quito od 11. rujna 2010. 20. studenog 2010. Benedikt XVI. uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve. Član je Papinskog vijeća za obitelj; Papinskog povjerenstva za Latinsku Ameriku.

Giuseppe Versaldi (69), predsjednik Prefektura za ekonomske poslove Svete Stolice, Italija

Zaređen je za svećenika 29. lipnja 1967. kada je postao pomoćnik u lokalnoj župi. 1972. je bio poslan u Rim, gdje je dobio diplomu iz psihologije, a zatim doktorat iz kanonskog prava iz Papinskog sveučilišta Gregoriana. 1976. se vratio u Vercelliju i postavljen je u biskupijski centar Savjetovalište za obitelj, od kojih je on bio direktor i promicatelj obiteljskog apostolata. Nakon toga je postao predsjednik Pijemonteza Federacije kršćanskog savjetnika. 1977. je postao župnik Larizzate.

1980. je bio pozvan da predaje kanonsko pravo i psihologiju na Papinskom sveučilištu Gregoriana, zadržavajući neke od njegovih aktivnosti u nadbiskupiji Vercelliju. Stekao je zvanje odvjetnika na rimskom sveučilištu Rota, a zatim je postao izvjestilac 1985., pravo glasa dobiva 1990. te 2007. postaje član Vrhovnog suda Apostolske Signature, a također podučava antropologiju na rimskom sveučilištu Rota. 25. ožujka 1994. imenovan je generalnim vikarom nadbiskupije Vercelliju. 4. travnja 2007. imenovan je biskupom u Alessandriji te 26. svibnja 2007. prima biskupsko ređenje. 21. rujna 2011. imenovan je predsjednikom Prefektura za ekonomske poslove Svete Stolice i uzvišen na dostojanstvo nadbiskupa. 18. veljače 2012. Benedikt XVI uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve. Član je Kongregacije za biskupe, za institute posvećenog života i družbe apostolskog života; Vrhovnog suda Apostolske Signature.

André Vingt-Trois (70), nadbiskup Pariza, Francuska

Zaređen je za svećenika 28. lipnja 1969. Doktorirao moralnu teologiju na katoličkom institutu u Parizu. Služio kao župni vikar u Parizu, postao rektor Saint-Sulpice sjemeništa u Issy-les-Moulineaux 1974., gdje je predavao moralnu i sakramentalnu teologiju. 1981. služio je kao generalni vikar nadbiskupije u Parizu, a posebno u formaciji na nekoliko razina. 25. lipnja 1988. imenovan je naslovnim biskupom Thibilisa i pomoćnim Pariza. Zaređen je za biskupa 14. listopada. Bio je imenovan nadbiskupom Toursa 21. travnja 1999. Kada je kardinal Jean-Marie Lustiger otišao u mirovinu 11. veljače 2005, on ga je naslijedio u funkciji nadbiskupa Pariza. Bio je član biskupske komisije za obnovu Francuske biskupske konferencije, Stalnog odbora za informiranje i komunikacije i Stalnog odbora za ekonomske poslove, kao i predsjednik Komisije za obitelj, od studenog 1998. do 2005. Izabran za predsjednika

Biskupske konferencije Francuske 5. studenoga 2007. 24. studenog 2007. Benedikt XVI. uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve. Član je Kongregacije za biskupe, za kler, za Istočne crkve; Papinskih vijeća: za obitelji, dušobrižništvo selilaca i putnika.

Rainer Maria Woelki (56), nadbiskup Berlina, Njemačka.

Zaređen je za svećenika 14. lipnja 1985. Doktorirao teologiju. Od 1985. do 1989. služio je kao župni vikar u St. Marien u Neussu. Godine 1989. imenovan je za vojnog kapelana u Münsteru, a 1990. za župnog vikara Sv. Josipa u Ratingenu. Godine 1990. imenovan je za tajnika nadbiskupa u Kölnu. 1997. je postao direktor Collegium Albertinum u Bonnu za bogoslove koji studiraju teologiju na Sveučilištu u Bonnu. 24. veljače 2003. imenovan je naslovnim biskup Scampa i pomoćnim Kölna. Primio biskupsko ređenje 30. ožujka 2003. 2. srpnja 2011 imenovan je nadbiskupom Berlina. Manje od mjesec dana nakon što je postavljen za nadbiskupa, pozdravio je Benedikta XVI. povodom Papina posjeta svojoj domovini. 18. veljače 2012. Benedikt XVI. uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve.

Član je Kongregacije za katolički odgoj i Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana.

William Donald Wuerl (72), nadbiskup Washingtona, SAD

Doktorirao filozofiju na Katoličkom sveučilištu Amerike. Zaređen je za svećenika 17. prosinca 1966. u bazilici Svetog Petra. Na Papinskom sveučilištu Sveti Toma u Rimu doktorirao teologiju. Predavao teologiju i filozofiju na raznim sveučilištima, uključujući i na katoličkom sveučilištu u Americi gdje je danas kancelar. Od 1981. do 1985., bio je rektor Saint Paul sjemeništa u Pittsburghu. 30. studenoga 1985. imenovan je naslovnim biskupom Rosemarkie i pomoćnim Seattlea. Papa Ivan Pavao II. 6. siječnja 1986. zaredio ga za biskupa. 12. veljače 1988. je bio postavljen za biskupa Pittsburgha. 16. svibnja 2006. imenovan je nadbiskupom Washingtona. Služi u raznim odborima unutar konferencije Sjedinjenih Američkih Država katoličkih biskupa (USCCB). 22. listopada 2011. bio je imenovan za tajnika XIII redovnoj Glavnoj skupštini Biskupske sinode koja će se održati od 7. do 28. listopada 2012 na temu "Evangelizacije za prenošenje kršćanske vjere". 20. studenog 2010. Benedikt XVI. uvrštava ga u zbor kardinala Svete Rimske Crkve .

Član je Kongregacije: za nauk vjere; za kler; Papinskog vijeća: za promicanje jedinstva kršćana; za kulturu: XIII. Vijeća tajništva Sinode biskupa.

Gabriel Zubeir Wako (72), nadbiskup Khartouma, Sudan

Zaređen za svećenika 1963. Ima licencijat iz teologije sa specijalizacijom iz pastoralne teologije. Bio je rektor malog sjemeništa St. Anthony, Bussere. Postaje biskup 1974, a biskup koadjutor Khartouma 1979., a 1981. nadbiskup. Predsjednik je Sudanske biskupske konferencije. U zbor kardinala uvrstio ga je Ivan Pavao II. 2003. godine. Član je kongregacije za evangelizaciju naroda, Papinskog vijeća „Cor Unum“ i Papinskog vijeća za dušobrižništvo migranata i selilaca.